

SLOPPEL MOE

Volksstuk

Door Eddy Van Ginckel

PERSONAGES
MOE STANS
JOS
SWA
TREES
POLLEKE
TANT GERTRUDE
AMEDEE
CHAREL
KIND1
KIND2

(Wanneer het doek opgaat, zingt Moe Stans een (kerst)liedje mee met de radio en dekt intussen de tafel. Dan stelt zij vast dat het brood jammerlijk op is. Polleke, een jong ventje zit aan tafel)

MOE : Dedzju..., het is niet waar, he. Dat is weer iets van onze Swa.. (naar trap en roept naar boven) Trees !! Trees !!

TREES : (off) Jaaaa ! Waddist ?

MOE : Gaat eens efkens naar den bakker, kind.

TREES : (off) Watte ?

MOE : Naar den bakker ! We zitten zonder brood !

TREES : (off) Kan onze Swa niet gaan, Moe !?

MOE : Komaan, spoed u wat, seffens is den bakker toe.

TREES : (off) SWA !!! SWA !!!

SWA : (off) Ja, waddist ?

TREES : (off) Ons Moe vraagt of dagge nie naar den bakker kunt gaan !

SWA : (off) Voor wat datte ?

TREES : (off) 't Brood is oep !

SWA : (off) Gaat gij nu eens zelf, he zeg. Ik heb genen tijd !

TREES : (off) Komaan, Swa, spoed u wat, seffens is den bakker toe !

SWA : (off) Zaagt zo eens niet, zeg ! JOOOOS !! JOOOOS !!

JOS : (off) Ja, waddist ?

SWA : (off) Gaat eens naar den bakker, joeng !

JOS : (off) Kust mijn kloten, jongen !!

MOE : Trees ! Hoe zit het !!!?

TREES : (off) Jaja, ik kom.. (Trees komt de trap af, Moe schenkt intussen de koffie in de thermos)

POLLEKE : Mag ik niet naar den bakker gaan, Moe?

MOE : Neen.

POLLEKE : Waarom niet?

MOE : Omdat gij niet te vertrouwen zijt met geld.

POLLEKE : Hoe kunt ge dat nu weten? Ik krijg nooit geen geld.

MOE : En blijft uit uwe neus!

POLLEKE : Dat is toch mijne neus.

MOE : Hoor ik u nog?

POLLEKE : Jaja...tis al goed...
(Trees komt naar beneden)

MOE : Brengt maar drie grote mee, een wit en twee grijze.

TREES : Hedde gij geld.

MOE : (neemt wat nikkel uit haar portemonnee) Hier. En den overschot teruggeven.

TREES : Overschot ? Daar kom ik nog niet mee toe voor drie broden.

MOE : Och god, ja, da's juist.. (pakt een briefje van vijf euro) Hier. En zijt er voorzichtig mee.

TREES : Zééég.. Ik zijn geen klein joenk niet meer, zenne.. Gij doet precies of dat ge me tien miljoen in mijn handen duwt.

MOE : En houdt maar al uwe grote smoel. Ge zijt nog niet te oud voor een aketaat te krijgen.

TREES : Jaja, zeg.. Ik zijn al weg.. (af buitendeur)

(Moe zet de pan op de stoof en laat de boter smelten. Een ogenblik later komt Jos naar beneden)

JOS : Dag Moe.

MOE : Jos..

JOS : Wat gaan we eten ?

MOE : Boterhammen.

JOS : Godverdoeme, zeg..

MOE : Niet goed ?

JOS : Jaja..jaja.. Dan moogt ge voor mij een eike bakken.

MOE : Wat voor een ? Een peerdoog ?

JOS : Das goed. Twee is goed.

MOE : (roept naar boven) SWA !! SWA !!

SWA : (off) Ja, waddist ?!!

MOE : Moet gij ook wat peerdogen hebben ?

SWA : (off) In 't midden van de nacht ? Gij zwanst, zeker ?

MOE : Wilt gij eens maken dat ge uit uw bed zijt, grote smoel !! Het is al kwart na den elven !!

SWA : (off, mompelt met tegenzin) Jaja, tis al goed.. ik kom, zulle..

JOS : (heeft intussen zijn koffie ingeschonken) Hij kan weer niet uit zijne nest, zeker?

MOE : Gij moet iets zeggen..

JOS : Hela, hela ! Ik heb godverdoeme gewerkt tot deze morgen half vijf !

MOE : Half vijf ? Amai.. Ja, jongen, dat wist ik niet, zulle.. Wilt gij liever nog wat slapen ?

JOS : Nu niet meer.. Als ik uit mijn bed zijn geweest is 't naar de kloten, dan geraak ik toch niet meer terug in slaap.

MOE : Jos, alstublieft ! Is 't nu goed met u !?

JOS : Watte ? Watte ? Heb ik iets verkeerd gezegd ?

MOE : Als gij vijf woorden zegt is daar drie keer "kloten" bij. Denkt eens aan die klein mannen. Ge kunt dat toch wel anders zeggen, he.

POLLEKE : Ik kan daar tegen, zulle.

JOS : Klaar. Okee. Ik zal mijn best doen. Ik zal er wat op letten.

MOE : Ik zal uw eikes al bakken.

JOS : Watte ? Mijn eikes bakken ?

MOE : Welja, ge wou toch eikes, he ?

JOS : Ho, ik dacht al dat ge mijn dinges in de pan wou kappen..

MOE : Wat dinges ?

JOS : Hei, hei, niet met mij, he Moe. Gij gaat mij hier geen woorden in mijne mond leggen.

MOE : Ja, zeg.. (begint met de eieren te bakken)

JOS : Mij dinges laten zeggen voor me dan achteraf naar mijn kloten te kunnen geven.

MOE : Jos !!

JOS : Zei ik het nu weer ? Ja, sorry..

(Swa komt de trap af, hij is niet goed gezind)

SWA : Nu hemme ze me godverdoeme farm bij mijn kloten, he zeg !! Allee hier, nu moette dat zien !!

(hij toont geel sokken met bruine vlekken)

MOE : Wat is dat ?

SWA : Wat dat is ? Dat zijn godverdoeme mijn sokken !! Mijn nief geel sokken !!

JOS : Nief ? Amai, dat zoudt ge anders niet zeggen..

SWA : Me niet uitlachen, he zwanzerke ! Me niet uitlachen, he, of ik slaag van voor op uw bakkes !

MOE : Is dat nu gedaan met dat ruziemaken !!

SWA : Wie begint er altijd ? Hij daar, sé !

MOE : En ge moet niet beginnen te roepen tegen uw moeder !!

SWA : Okee, okee..

MOE : Wat is er gebeurd met die sokken ?

SWA : Gebeurd ? Onze Blackie weer, hé !

MOE : Onze Blackie ?

SWA : Dat rotbeest heeft boven op mijn sokken gescheten !

MOE : Da's stront aan die sokken ? Wilt ge die hier eens weg doen, manneke, weille gaan eten.

SWA : Da's plezant, hé. Allee, ziet dat nu af, zeg..

POLLEKE : Ge moet onze Blackie niet provoceren, da's uw eigen schuld. Ge weet dat hem allergisch is voor geel.

SWA : Moet dat beest dan op mijn sokken schijten ?

MOE : Als ge de deur van uw kamer had dicht gedaan, had ge dat niet gehad.

SWA : Ik wou die vanmiddag aandoen, hé zeg !!

MOE : Steekt ze maar in de javel. Ik zal die straks wel uitwassen.

SWA : Straks ? Godverdoeme ! Wat moet ik nu dan aan mijn poten doen !!?

MOE : Luistert, nu begin ik dat stillekes aan muug te worden hier ! Den eerste die hier in huis nog vloekt of lelijke woorden zegt die gaat er niet goed van zijn !! Is dat goed verstaan ?

SWA EN JOS EN POLLEKE : Ja, Moe.

MOE : En gaat zitten, we gaan direct eten.

(stille terwijl Moe eieren bakt)

SWA : Voor mij ook een koppel peerdogen, Moe.

MOE : Das goed, jongen..

POLLEKE : En voor mij ook, Moe.

MOE : Dan zult ge efkens naar 't kiekekot moeten gaan, jongen, dees zijn de laatste.

POLLEKE : Godverdoeme, hé!

MOE : Hela!!!

POLLEKE : Jaja, ik ben al weg...

(Polleke verdwijnt achteraan)

(de bel gaat)

JOS : Allee, zeg.. had ons Trees nu geen sleutel kunnen meepakken ? Doet eens open, Swa.

SWA : Kust gij eens vierkantig mijn...

MOE : Is 't klaar !!!??

SWA : Jaja, ik zijn al weg.. (gaat open doen, af en even later terug op, gevolgd door Amedee, de buurman)

AMEDEE : Ne goedemorgen samen..

MOE : 't Is niet waar.. Dag mijnheer Janssens..

AMEDEE : Dag Stans.. Oh, godverdoeme, geille gaat eten ?

MOE : Ja, mijnheer Janssens. En wilt ge alstublieft niet zo vloeken hier in huis ?

AMEDEE : Vloeken ? Heb ik gevloekt ?

JOS : Neen, dat was die gast die achter u staat..

AMEDEE : (kijkt om, ziet niemand) Niet met mijn kloten spelen, hé Jos.

SWA : Moe ! Hedde dat nu gehoord ?

MOE : Ik probeer mijn kinderen goed op te voeden, mijnheer Janssens. Zoudt ge een beetje op uw taal willen letten ?

AMEDEE : Ik zal mijn best doen. Maar ge moogt gerust Amedee tegen mij zeggen.

MOE : Amedee ? Sinds wanneer heet gij Amedee ?

AMEDEE : Ik hemmekik altijd al zo geheten. Wist gij dat niet ?

MOE : Serieus ?

AMEDEE : Denkt ge dak dat uit mijnen duim zuig of watte ? Wie heet er nu geren Amedee ? Als ge zo niet heet dan zegt ge dat niet, he Stans ?

MOE : Da's juist.. (bekijkt hem) Gij hebt anders genen smoel voor Amedee te heten, vind ik.

AMEDEE : Danke.. Luistert, as ge liever iets anders tegen mij zegt..euh.. voor mij moet ge u niet inhouden..

MOE : Wat zeggen ze dan nog tegen u, buiten Amedee ?

AMEDEE : Moet ik dat nu echt zeggen, Stans ? Allee vooruit.. (begint op te sommen) Klootzak, bitskoemer, verzopen smoel, smeerlappeke..

MOE : Ja, 't is al goed. Ik zal wel Amedee zeggen dan. (Amedee gaat aan tafel zitten) Moest gij iets hebben ?

AMEDEE : Wel..euh.. neen.. eigenlijk niet..

MOE : Ge kwaamt zomaar eens langs ?

AMEDEE : Ge kent me toch, hé Stans ?

MOE : 't Is juist daarom dat ik het vraag.. Ik zal maar een talloor bijzetten, zeker ?

AMEDEE : Het derangeert toch niet ?

MOE : Maar neen.. We zijn dat gewoon van u.. Tegen etenstijd zien we altijd uwen kop hier..

(Trees komt binnen, met drie broden en een stapeltje post)

TREES : Voilà, ik zijn er met 't brood.

JOS : Aha, de post ook, zien ik. Is er iets voor mij bij ?

TREES : Ik heb er nog niet henne gezien.

JOS : Kom geeft dat dan maar hier, want als we moeten wachten tot dat gij uw ogen open hebt zijn we klaar..

TREES : Op uw gemak, he, pummel !

JOS : Sebiet hang ik u boven aan de kapstok, zulle !! Vuil bakkes !!

MOE : En is dat gedaan met dat ruziemaken !!? Wat heeft de fakteur gebracht, kind?

TREES : (bekijkt post) Rekening van den elentriek, rekening van de gas, belasting op de afvalwateren, milieutaks, solidariteitsbelasting, bijdrage voor het fonds van ongetrouwde moeders, bijdrage voor den dag van de onnozel kinderen en een belastingbrief voor in te vullen.. Daar kunnen we efkens mee voort, zeker ?

MOE : Dat zal wel zijn..

TREES : Ik zal 't maar ineens klasseren.. (smijt alles in de vuilbak, helpt dan Moe)

JOS : En weeral niks voor mij..

AMEDEE : Verwacht gij iets ?

SWA : Die verwacht alle dagen iets. Hij heeft over twee jaar eens gesolliciteerd voor een job en hij hoopt nog altijd dat hem daar antwoord op gaat krijgen..

JOS : Maar tijdterwijl zit ik toch niet zonder werk gelijk als gij, he kutkammer !!

SWA : Och god.. schoon job dat gij hebt. Ge weet toch wat dat hij doet, mijnheer Janssens ?

AMEDEE : Zegt maar Amedee.

SWA : Allee ja, Amedee. Ge weet toch wat hem doet ?

AMEDEE : Ik weet dat de Jos altijd 's nachts werkt, ja, maar wat hij juist doet weet ik niet.

JOS : Awel, ik zijn daar niet beschaamd voor. Ik verdien tenminste mijne kost.

SWA : Hij doet den afwas bij de Rosse Jean.

TREES : Och, zijt gij dààr aan 't werken ? Sinds wanneer is dat ?

JOS : Van verleden week. En den eerste die me durft uit te lachen heb ik vast !

MOE : Ze zullen u niet uitlachen, Jos. Het zijn allemaal leeglopers die hier in huis zitten. Daar heeft er genen ene recht van klappen.

JOS : Merci, Moe.

(Moe laat de spiegeleieren aanrukken)

(Polleke komt binnen met twee eieren in de hand)

MOE : Amai, is dat alles?

POLLEKE : Das gene vette, hé moe?

AMEDEE : Da's normaal, Stanske. Het is winter, hé. Mijn kiekens zijn al meer dan een maand in staking. Die leggen geen één ei niet meer.

MOE : Twee eikes, begot... Dat kan nu toch niet, hé? Er zitten twintig kiekens in dat kot!

POLLEKE : Onnozel, hé?

JOS : Zeg, Polleke, gij hebt toch goed gekeken?

POLLEKE : Gaat in 't vervolg zelf zien, als ge 't beter kunt!

JOS : Hela, hela! Zijt maar op uw gemak, gij!

MOE : Gij ook een koppel peerdogen, Amedee?

AMEDEE : Bah ja, het kan me niet schelen.. Als ik u daar een plezier mee kan doen..

POLLEKE : En ikke dan?

JOS : Gaat naar dat kiekenkot en zegt tegen onze haan dat hij moet zorgen dat zijn kiekens eiren leggen.

POLLEKE : Ikke weeral?

JOS : Moet ge een petat hebben?

POLLEKE : Ja, tis al goe...

JOS : En zegt er maar bij dat het menens is. Als ze geen eiren leggen, dan is den haan den eerste die met kerstmis in de pot gaat.

POLLEKE : En die gaat dat geloven of wat?

JOS : Natuurlijk. Als ge dat zegt met een heel serieus gezicht, zonder te lachen. Allee kom, maakt dat ge weg zijt. En durft niet terug binnenkomen zonder eiren, anders zal het uwen beste dag niet zijn.

(Polleke terug af achteraan)

MOE : Zijt ge dat manneke weer aan 't ambeteren?

JOS : Ons Polleke kan daar wel tegen. En daarbij, daar wordt hij groot van.

AMEDEE : Allee, Swa.. dan zit gij ook zonder job ?

SWA : Ja, zeg.. die rotzak heeft me met mijn klotten buiten gegoid..

MOE : Is 't klaar, ja ?!!

TREES : Allee, smakelijk.. (gaat eveneens zitten)

AMEDEE : Ik zit toch op niemand zijn plaats hier, hé ?

MOE : Doe maar, ik zal sebiet wel eten..

AMEDEE : Jamaar, anders ga ik wel in de zetel zitten, zulle ?

MOE : En dan alles volsmossen, zeker ? Laat maar zo.

SWA : Godverdoeme ! Mijn peerdoog is nog helemaal koud vanbinnen !

JOS : Niet zeveren, Swake !

SWA : Ja, die van u zijn weer warm genoeg, zeker ? Da's altijd 't zelfde in dat kot hier.

MOE : Zijt ge weer te beklagen ?

SWA : Jamaar, das toch waar ! Ik tel hier precies nooit niet mee.

MOE : (neemt talloor weg) Als 't niet goed is, dan fret ge maar drogen brood.

SWA : Allee, Moe, mijn eieren..

MOE : Gaan we dan ophouden met zagen ?

SWA : Okee, okee, ik zeg al niks niet meer.. (Moe zet talloor terug)

AMEDEE : Heel lekker, Stanske, heel lekker.

MOE : Niet onnozel doen, he. Het zijn maar doodgewoon eieren, zenne.

TREES : Eieren uit een kieken zijn gat.

(Amedee heeft een beetje moeite met eten)

JOS : Waddist, Amedee ? Problemen ?

AMEDEE : Neen, neen.. ik moest alleen efkens denken aan dat..kiekengat..

SWA : Gij blijft vanavond toch ook eten, Amedee ?

AMEDEE : Jamaar, neen.. ik wil mijn eigen nu echt niet opdringen, zulle..

MOE : Vanavond eten we ossetong in Madeirasaus.

AMEDEE : Ossetong ?

TREES : Dat komt uit nen os zijn bakkes.

AMEDEE : Excuseert mij ... (recht en de badkamer in)

MOE : Trees.

TREES : Watte ?

MOE : Allee, kunde ge dat nu niet anders zeggen. Ge weet hoe gevoelig dat hij is.

SWA : Hij fret al lang genoeg op ons kosten, den die.

JOS : En gij niet, of watte ?

SWA : Ik ben hier van de familie.

JOS : Maar ge brengt geen frank binnen.

MOE : Jos, tis klaar.

TREES : Ik breng toch ook gene frank binnen.

JOS : Ja, ge moet er fier op zijn. Ik zal ekik olle wel onderhouden !

MOE : Mannekens !! Gaan we nu voor ene keer eens proberen te eten zonder dat er constant ruzie van komt ?

SWA : Aan mij zal 't niet liegen, Moe, ik kan gerust zwijgen.

TREES : Gij ? Laat me nu niet lachen, he ! Gij kunt nog niet zwijgen als ge slaapt, gij.

(er wordt geklopt op het poortje achteraan)

SWA : Daar is Polleke al terug met een hoop eiren.
(Swa opent het poortje, er staan twee meisjes of jongens)
Och god, zie nu. Als 't voor Polleke is, die zit in 't kiekekot.

KIND1 : Wij komen niet voor Polleke, mijnheer.

SWA : O neen? Voorwat komt ge dan?

KIND2 : Wij komen een lieke zingen.

(Beiden beginnen te zingen)

Drei keuninge, drei keuninge,
 Geeft mij ne nieven hoed.
 Mijne ouwe is versleten,
 Ons moeder mag het ni weten,
 Ons vader heeft het geld
 Op de rooster geteld

MOE : Allee, wat zingt geille nu? Drie koningen? En 't is nog gene kerstmis geweest!

KIND1 : Wij kennen maar één lieke, madam.

MOE : Als ge zingt, moet het een kerstlike zijn. Waar trekt dat nu toch op, allee.

KIND2 : De mensen horen de laatste dagen toch al genoeg kerstlikes.

KIND1 : Just. En wij wilden eens iets anders doen.

KIND2 : Willen we 't nog eens zingen, madam?

MOE : Allee vooruit... zingt het nog eens...

BEIDE KINDEREN : Drei keuninge, drie keuninge, geeft mij ne nieven hoed. Mijne ouwe is versleten, ons moeder mag het ni weten...
 (Moe smakt de deur dicht, terwijl de kinderen nog aan 't zingen zijn)

TREES : Wat doet gij nu, moe?

MOE : Dat is drie weken te vroeg, kind.

TREES : Plezant voor die kinderen...

MOE : Heb ik geen gelijk? En dan zijn ze nog niet met drie ook niet. Drei keuninge komen zingen met twee? Dat kan toch niet, hé?

TREES : Ze zullen geen derde gevonden hebben, zeker. Ik moest vroeger zelfs in mijn eentje gaan zingen. En toch kreeg ik overal iets van de mensen. Behalve hier, natuurlijk.

MOE : Hebt gij gedaan met eten, Trees ?

TREES : Zééég ! Ne mens afjagen is niet gezond en zeker niet als hij aan het eten is.

MOE : Ik ga efkens commiches doen. Doet gij seffens den afwas, Trees ?

TREES : Ikke weeral ? Ik zijn al naar den bakker geweest vandaag ! Moet ik hier nu alles doen in huis ?

MOE : Hoor ik u nog ?

TREES : Neen, tis klaar.. ik zal wel zien dat den afwas gedaan is..

MOE : (naar badkamerdeur) Amedee ! Hoe zit het ? Hebt gij gedaan met eten ?

AMEDEE : (we horen wc doortrekken, dan komt Amedee uit badkamer) Ja, Stans.. ik krijg niks niet meer binnen.. Ik geloof dat ik niet goed zijn.. Mag ik niet efkens gaan liggen ?

(Amedee wil in de zetel gaan liggen)

JOS : Awel ja ! Legt u eigen maar in mijne zetel ! Ik heb godverdoeme den hele nacht gewerkt gelak as zot ! Voor ons Moe een plezier te doen sta ik op omdat ik denk, och god, straks kan ik mij toch nog efkens in de zetel leggen. En wat doen ze nu ? Ze leggen onze gebuur d'r in ! Plezant, he !

MOE : Ge moet u zo niet opwinden, Jos.

TREES : Dat vind ik nu ook ! Hij is den enige hier in huis die hier alles mag ! Wij mogen onze mond niet open trekken of het zit er tegen !

JOS : Allee, wat heb ik nu verkeerd gezegd ? Ik kan er toch ook niet aan doen dat ik door jullie altijd problemen heb ?

TREES : Wij hebben ook ons problemen !

AMEDEE : Ik denk dat ik thuis maar een beetje op mijn bed gaan liggen.

JOS : Maar neen, Amedee.. Legt u maar in de zetel..

TREES : Nooit vraagt er eens iemand aan mij of dat ik soms geen problemen heb. Mijn problemen zijn misschien groter dan die van jullie allemaal samen.

JOS : Och, Trees, als ik nu niets niet meer mag zeggen hier in huis is 't wel ver gekomen, he !

AMEDEE : Dag Stans, ik zijn er mee weg.

MOE : Amedee, alstublieft, ga efkens in de zetel zitten.

TREES : Wilt er soms iemand weten wat mijn probleem is ?

SWA : Ik vind dat onze Jos de laatste tijd veel noten op zijne zank krijgt. Allemaal omdat hij den afwas mag doen bij de rosse Jean !

MOE : Swake !

JOS : Wat is er verkeerd aan de rosse Jean ?

SWA : Verkeerd aan die rosse ? Alles is daar verkeerd aan ! Ik ben eens ene keer in die zijn keuken geweest, amai mijne frak. Dat zat daar vol met kakkerlakken.

AMEDEE : Is 't niet beter dak deur gaan, Stans ?

MOE : Amedee ! Maakt dat ge in die zetel zit !

JOS : Dat waren geen kakkerlakken ! Onnozele peut ! Dat waren levende specialiteiten. Hij maakte die gereed voor zijn Turkse klanten.

SWA : Turken ? Ik heb daar nooit geen Turken gezien, Joske. Daarbij, ik zien nog niet zo direct Turken bij de Rosse. binnenkomen. Gij vergeet dat die bij het Vlaams Blok is, zeker ?

JOS : Vlaams Blok ? De Rosse ? Gij ziet ze vliegen, Swake ! Die is al jaar en dag lid van den SP, juist gelak ak kik.

TREES : Als het olle interesseert, zal ik ook eens iets zeggen.

JOS : Trees, houdt uw bakkes !!

MOE : Allee Jos, doet niet zo grof ! Dat maske heeft niks gedaan !

TREES : Okee, tis al klaar..

MOE : Maar neen, zeg.. Allee vooruit, wat scheelt er ?

TREES : Er scheelt niks..

JOS : De Rosse, ne Vlaams Blokker. Gij hebt gisteren weer een stuk in uw kloten gehad, zeker ?

SWA : Jongen, ik discussieer niet meer met u ! Gij moet toch altijd alles beter weten !

MOE : Komaan Trees, ik zie dat er iets is. Wat scheelt er nu ?

TREES : Welja, ik..euh..

JOS : Maar doorgaans weet ik ook altijd alles beter ! Goed dat ik nooit naar u luister, anders hadden we er hier al goed op gestaan ! Weet ge het nog met die beerput verleden jaar ?

AMEDEE : Mag ik nu echt niet naar huis gaan ?

MOE : Godverdoeme, Amedee ! Blijft zitten, zeg ik !!

SWA : Och god, die beerput ! Gaat ge dat weer terug bovenhalen, ja ? Wie heeft hem uiteindelijk leeggeschept ? Dat zijt ge vergeten, zeker ? Godverdoeme !

AMEDEE : Stans ?

MOE : Nu weer ? Allee vooruit.. (Amedee verdwijnt in de badkamer)

JOS : En zo kan ik nog een paar dingen opnoemen, he broerke ?

MOE : Allee Trees, wat woude ga na zeggen daarjust ?

TREES : Welja, ik..

SWA : Weet ge wat dat gij zijt ? Nen dikke klootzak ! Nen ongelooflijke dikke klootzak, weet gij dat ?!

TREES : Luistert Moe, ik weet niet...

JOS : Als gij uw bakkes niet houdt, dan zal ik daar eens op kloppen, zie !! Ik slaag godverdoeme al uw tanden uit, dan kunt ge uw bokes in 't vervolg opzuigen !!

SWA : Awel ja !! Allee kom, klopt maar, zenne !! Hier joekt het !!

MOE : Mannekes, wilt ge nu alstublieft eens ophouden !

JOS : Als hij ambras wilt dan kan hij ambras krijgen !!

MOE : Dan doet ge dat maar ergens anders, maar niet hier in huis !

JOS : Okee, okee..

MOE : Zeg het eens, kind. Wat woude ga na zeggen ?

TREES : Wel, ik weet niet hoe dat ik dat moet zeggen, Moe..Ik zou..

SWA : En ge moet me zo vies niet bezien, he rotzak !

JOS : Ik bezie u zoveel vies gelak as ekik wil !!

SWA : Maakt al gauw dat ge hier buiten zijt, jongen, dan is dat hier tenminste rustig in huis.

JOS : Och god !! Ik ben hier degene die lawaai maakt of watte !!? Luistert, ventje, gasten gelak als gij die leg ik in pakskes van tien tussen mijnen schoofzak !!

SWA : Onnozel ventje, als ge nu..

TREES : (roept zéér hard) IK ZIT VOL !!!

(onmiddellijk een zeer intense stilte)

MOE : Iedereen gedaan met eten ?

JOS : Ja, ik geloof het wel. Gij nog iets hebben, Swake ?

SWA : Neen, dank u.. Ik zal wel efkens mee afruimen, zie..

TREES : GODVERDOEME !!!

(Moe doet teken dat beide zonen moeten verdwijnen. Zij gaan de trap op naar boven. Even is het stil op de scene. Dan gaat Moe aan tafel zitten, bij haar dochter.)

MOE : Zijt gij zeker ? (Trees knikt) Hoe lang zijt ge al over tijd ?

TREES : Ik weet niet.. een drie weken, denk ik..

MOE : Drie weken ? Hoe weet ge nu dat ge zwanger zijt ? Da's misschien een gedacht van u. Drie weken..

TREES : Ik weet dat. Ik voel dat. Als vrouw voelt ge dat als ge zover zijt.

MOE : Tegen wie zegt ge het.. Ik heb er negen gehad, kinneke. Negen. Maar ik heb mijn eigen nog nooit ongerust gemaakt na drie weken. Weet ge wat ik ga doen ? Ik ga zo'n tester halen bij den apotheker, dan zijt ge zeker.

TREES : Zoudt ge daar al iets op zien als ge drie weken over tijd zijt ?

MOE : Dat weet ik niet. Ik heb zo'n dingetjes nooit gebruikt.

TREES : Merci..

MOE : Ga maar ineens mee, dan kunt ge alles uitleggen aan den apotheker.

TREES : Allee, Moe ! Moet heel 't dorp dat weten dakkik vol zit ?

MOE : Na nen tijd gaan ze dat wel zien, zenne kind. Laat dien afwas maar staan. Dees is dringender dan ne stomme afwas.

(Trees en Moe beiden af cour)

(Amedee komt uit de badkamer)

AMEDEE : Kust nu mijn dingetjes, zeg.. Trees zit vol, begot.. Hoho, dat moet ik aan Jeanneke van den beenhouwer vertellen, die gaat nogal ne smoel trekken.. (snel af via het poortje achteraan)

(even stilte, dan horen we een deurbel)

JOS : (off) Doet eens open, Swa ! Ze bellen !!

SWA : (off) Kust mijn gat, joeng !!

JOS : (off) Straks, manneke, straks. Doe nu maar eerst open.

SWA : (komt de trap af) Gij hebt chance dat ik juist beneden moest zijn !

JOS : (off) Voorwat moet gij beneden zijn ?

SWA : Omdat ze bellen !! (af cour)

(even later komt Swa terug binnen, samen met Tant Gertrude)

GERTRUDE : Awel ?

SWA : Watte, Tanteke ?

GERTRUDE : Niemand in huis voor mij t' ontvangen ?

SWA : Ik tel niet mee of watte ?

GERTRUDE : Waar is uw moeder ? Ik moet ze dringend spreken.

SWA : Ons Moe is gaan wandelen.

GERTRUDE : Gaan wandelen ? Voorwat is die gaan wandelen ?

SWA : Ze is gaan wandelen omdat ze wist dat gij kwaamt, zeker..

GERTRUDE : Aan uwe smikkel zal 't niet liggen ! Stoel !

(Swa brengt haar snel en zonder protest een stoel, hij veegt de stoel af met de gele sokken en Gertrude gaat zitten)

SWA : Hebt gij al gegeten, tant Gertrude ?

GERTRUDE : Ik heb just gebruncht in De Blauwe Regen. Dank u.

SWA : Koffie ?

GERTRUDE : Neen, dank u. Koffie is niet goed voor het hart.

SWA : Iets anders ?

GERTRUDE : Wat hebt ge in huis ? Enfin ja, da's eigenlijk een stomme vraag.. Geille hebt nooit niet veel in huis.

SWA : En toch zijn wij een gelukkig huishouden. Da's straf, he ?

GERTRUDE : Het is maar wat dat ge gelukkig noemt. (bekijkt Swa) Moet gij niet gaan werken ?

SWA : Sebiet. Om half twee.

GERTRUDE : Och god, ge doet shiftwerk tegenwoordig ?

SWA : Shiftwerk ? Ja, als ge dat zo beziet.. Tussen half twee en half vier moet ik mijne stempel gaan halen.

GERTRUDE : Stempel ? Och ja, ik versta het al. Ge zijt weer aan 't doppen, zeker ?

SWA : En dat is niet 't onderschatten, zenne Tanteke. Elke keer heel dat stuk te poot, door weer en wind, regen, hagel, sneeuwstormen,..

GERTRUDE : Gij kunt toch nooit lang een job houden, hé ?

SWA : Daar kan ik niks aan doen. Ik zijn gewoon voor den tegenslag geboren, denk ik.

GERTRUDE : Wat hebt ge nu weer uitgestoken ?

SWA : Ikke ? Niks. Maar ik zijn genen gatlakker of nen bazenpoeper. Nooit geweest en 'k zal 't nooit niet worden ook.

GERTRUDE : Francois, alstublieft ! Let op uw taal !

SWA : Mijn taal ?

GERTRUDE : Ik weet dat dat moeilijk is voor zo ne simpele jongen gelijk as gij. Uw moeder heeft u natuurlijk geen behoorlijke opvoeding gegeven, dat is wel duidelijk als ge u hoort klappen..

SWA : Amai, dan hebt gij onze Jos nog niet gehoord, zeker ?

GERTRUDE : Jos is een geval apart. Daar moet ge zeker geen voorbeeld aan nemen.

JOS : (komt trap af) Awel, dat heb ik nu juist gehoord, sê.

GERTRUDE : Dag Jos.

JOS : Ge weet dat ik tegen u niet klap, joeng. Doe geen moeite.

GERTRUDE : Dat is dan wederkerig. Ik kwam naar hier voor uw moeder.

JOS : Oh ja ? En wat moet ge nu weer hebben ? Hebt ge de huishuur weer eens opgeslagen of zo ?

GERTRUDE : En houdt uwen onnozele praat maar voor uw eigen.

JOS : Gij zijt echt een tang van een wijf, weet gij dat ?

GERTRUDE : Goed dat ik zo zijn, mijnheer ! Goed dat ik zo zijn ! Als het aan nonkel Jean-Pierre had gelegen, dan stonden jullie al lang op straat. Maar ik heb jullie altijd tegenover hem verdedigd, ook al wist ik op voorhand dat ik stank voor dank zou krijgen.

JOS : En nu komt ge dus ons Moe wat ambeteren ?

GERTRUDE : Gij weet niet wat ge vertelt.

JOS : Neen, dat is juist. Maar ik verwittig u, he : als ge het haar nog moeilijker durft maken dan het nu is, dan weet ik u te vinden. Hebt ge dat goed verstaan ?

SWA : Pas op, ik ken onze Jos. Als hij iets belooft, dan houdt hem zijn woord.

JOS : 't Is klaar, joeng. Aan uw bakkes zal het ook niet liggen. Hebt gij uw kaart bij ?

SWA : Helemaal klaar, Joske.

JOS : Onnozelaar. Komaan, ik wandel efkens mee met u tot aan den dop.

GERTRUDE : Zijt gij ook al aan den dop ?

SWA : Onze Jos ? Neenee, die gaat maar mee omdat hem niet op uwe smoel zou moeten zien. Onze Jos werkt bij vettige Jean, die rosse van 't frituur hier voorbij.

JOS : Swa, houdt uwe smoel !! Komaan, we zijn hier weg.

SWA : Dag Tante Gertrude. (geeft hand) Het was me zeer aangenaam, zulle.

(Jos en Swa af)

GERTRUDE : Wat daarvan moet komen, weet ik niet. Zo'n krapuul.. (ze begint wat rond te kijken in huis, opent kasten enzo, dan horen we een deur en gaat Tante Gertrude snel terug zitten op de stoel. Trees en Moe Stans komen binnen)

TREES : Ik zal om twee uur nog eens terug gaan, dan is hij terug open.

MOE : Ja, kind, ik had er geen erg in dat den apotheker gesloten is tussen de middag.

GERTRUDE : Den apotheker ? Wie is er ziek ?

MOE : (schrikt) God Jumenas, ons Gertruut.. Dag Gertrude..

GERTRUDE : Dag Constanzia. Thérèse.

TREES : Dag Tante Gertrude.

GERTRUDE : Wie is er ziek ?

MOE : Niemand niet.. Ik moest een dozeke aspirienekes hebben voor mijn koppijn, da's alles. Zijt gij al lang hier ?

GERTRUDE : Ik heb al een gezellig babbeltje gedaan met twee van uw zonen.

MOE : Gezellig ? Ja, dat zal wel.. Hebt gij al iets gehad voor te drinken ?

TREES : Er is verse koffie.

GERTRUDE : Ik moet niks hebben. Constanzia, ik zou eens héél serieus met u willen klappen.

MOE : Allee vooruit, wat nu weer ?

GERTRUDE : Onder vier ogen.

TREES : Lap, ik zal maar naar boven gaan, zeker ?

MOE : Als ge wilt, Trezeke..

TREES : Als ge me nodig hebt, dan roept ge maar, he ?

GERTRUDE : Merci, Thérèse.

(Trees trap op naar boven)

MOE : En ? Wat scheelt er ?

GERTRUDE : Constanzia, ik ben gestuurd door onze Jean-Pierre. Ge weet hoe dat hem is, he ? En daarmee.. Luistert, ik zeg maar juist wat onze Jean-Pierre heeft gezegd natuurlijk.. Het gaat over dat huis hier..

MOE : Godver.. Ik wist het..

GERTRUDE : Ge moet hem ook begrijpen, Constanzia, hij heeft het ook niet gemakkelijk. Den Dollar is de laatste maanden danig gedevalueerd. Zijn aandelen zijn langs alle kanten gezakt. Hij maakt een crisis mee op de beurs en dat is gene lach. Ik heb hem altijd kunnen tegenhouden, maar deze keer vrees ik dat dat niet meer gaat gaan...

MOE : Allee vooruit, zeg het maar..

GERTRUDE : Hij wilt het huis verkopen, Constanzia. Nu kan hij daar nog ne serieuze prijs voor krijgen. Als hij nog langer wacht, dan maakt hij daar misschien nog maar den helft van. De gemeente heeft een goed bod gedaan. Ja, hij kent daar ne schepen en die kan dat arrangeren dat ze dat kot hier opkopen voor daar een bibliotheek van te maken. Dat vindt alleman goed. Hoe meer bibliotheken, hoe meer vreugd. En dan na een jaar of vijf breken ze heel 't spel af en wordt dat terug te koop gezet als bouwgrond. De gemeente betaalt bijna het dubbele dan ne particulier, maar er mag niet te lang mee gewacht worden, dat snapt ge wel, zeker ?

MOE : Wanneer moeten we hier uit ?

GERTRUDE : Och, maar dat presseert niet, zulle. Tegen 't einde van volgende week is goed genoeg.

MOE : Wat ?

GERTRUDE : En voor de verhuishwagen belt ge maar eens met onze Jean-Pierre. Die kent iemand van zo'n verhuisfirma waar dat hem een percentje kan loskrijgen.

MOE : Eind volgende week..? Zegt dat het niet waar is, Gertrude. Godverdoeme, zegt dat het niet waar is ! Onze va zou zijn eigen omdraaien in zijn graf !

GERTRUDE : Ik vind niet dat ge onze va hier bij moet betrekken, Constanzia. Dat huis hier is eigendom van mijne man. Dank zij zijn goedheid hebben jullie daar méér dan twintig jaar in kunnen wonen, tegen een schappelijke prijs. Onze va heeft daar niks mee te maken.

MOE : Ge weet goed genoeg wat ik wil zeggen, Gertruut !

GERTRUDE : Jean-Pierre valt niks te verwijten. Hij heeft zijn plicht gedaan.

MOE : Zijn plicht gedaan. Zijt gij niet beschaamd ?

GERTRUDE : Ik zie niet goed in voorwat dat ik beschaamd zou moeten zijn. Jean-Pierre heeft dit huis van zijn eigen centen gekocht van vader.

MOE : Voor een appel en een ei ! Ge moet alles zeggen, he Gertruut !

GERTRUDE : Voor een eerlijke prijs ! Een eerlijke prijs, Constanzia !

MOE : Hij is bij vader binnengevallen op zijn sterfbed en hij heeft die mens van alles laten tekenen, zonder dat vader goed besepte wat er aan de hand was !

GERTRUDE : Op uw woorden letten, he ! Op uw woorden letten ! Vader was nog héél goed bij de zijne toen dat hem de akte heeft ondertekend ! Héél goed bij de zijne! Jean-Pierre heeft hem een eerlijk voorstel gedaan en vader was daar direct mee akkoord !

MOE : Jean-Pierreke heeft dik geprofiteerd van het feit dat ons vader te fier was om toe te geven dat hij niet kon lezen !! En gij hebt daar ferm aan meegeholpen ! Gij wist goed genoeg dat vader niet kon lezen, maar toch hebt gij gene poot uitgestoken !

GERTRUDE : Vader kon wel lezen. Ik heb hem dikwijls genoeg de gazet zien pakken en hem die zien lezen. Zo, met zijn vingerke.. (doet dit)

MOE : Gij zijt godverdoeme nog slechter dan dat ik dacht ! Gij smerig wijf !

GERTRUDE : Luistert, als ge zo'n taal tegen mij gaat gebruiken, dan zijn ik hier weg.

MOE : Ik geloof dat dat het beste zal zijn.

GERTRUDE : Eind volgende week en gene dag langer. Als er met u toch niet serieus kan geklapt worden. Hier is uwen brief. Een week opzeg.

MOE : Weet ge wat ik doen met uwen brief ! (scheurt hem in stukken)

GERTRUDE : Dat moet gij weten. Ik dacht dat ge slimmer waart..

(Gertrude snel af)

MOE : Onnozel trut !

(Moe zoekt in de schuiven, neemt sigaret, gaat zitten aan tafel en steekt de sigaret aan. Even later komt Trees van de trap naar beneden)

TREES : Is ze weg ?

MOE : Ja, ze is weg..

TREES : Moe !!

MOE : Watte ?

TREES : Gij zijt terug aan 't smoren !

MOE : Ik weet het..

TREES : Gij waart toch gestopt, he ?

MOE : Ja, kind.. Ik weet het..

TREES : Gij hebt ook niks karakter, he Moe.

MOE : Da's juist, kind. Maar beter géén karakter dan een slecht, neemt dat maar van mij aan.

(de bel gaat)

TREES : Tant Gertrude zal iets vergeten zijn, denk ik.

MOE : Gaat eens zien wie dat dat is, kind.

TREES : Ikke weeral ? (blik van Moe doet haar van gedacht veranderen) Jaja, het is al goed.. Ik zijn al weg..

(Trees af en even later terug binnen, gevolgd door een jonge kerel, Charel, haar vrijer)

CHAREL : Dag madame.

TREES : Dat is ons Moe. Moe, dat is de Charel.

MOE : Charel. Dag Charel.

CHAREL : Dag madame. Goed weer, he ?

MOE : Begint niet over 't weer te klappen, he jongen, ik kan er niet goed tegen vandaag.

CHAREL : Okee.

MOE : Wat moet die jongen hebben, Trees ?

TREES : Dat is mijne vrijer.

MOE : Och god.. (bekijkt hem) Dat is hem, dus ?

TREES : Ik ken hem van verleden week.

MOE : Van verleden week ? Trees !! Gij gaat toch..

TREES : Dat komt allemaal goed ! Dat komt allemaal goed !

MOE : Weet die dan..

TREES : Moe !! Dat komt allemaal goed !!

MOE : Ik hoop het voor u, kind. Ik hoop het voor u..

CHAREL : Ze spreken van regen voor morgen.

MOE : Wat ?

CHAREL : Dat ze van regen klappen voor morgen. Allee, tis nen dag goei weer en ze zijn er al terug met die regen. Hier in België is dat nogal wat gescheten met dat weer, he madame ?

MOE : Ge moogt gerust zijn, jongen.. Ik denk dat ik efkens op mijn bed ga liggen..

CHAREL : Zo'n weer dat vermoeit wel, he madame ?

MOE : (zucht) Ja, jongen.. (Moe naar boven)

(Charel en Trees zijn een ogenblik alleen op de scène, even stilte)

CHAREL : Het is pertang nog goed buiten, allee voor den tijd van 't jaar, he.

TREES : Charel. Kunt gij nu niet over iets anders klappen ?

CHAREL : Sorry.

TREES : Moet gij iets drinken ?

CHAREL : Neen, danke. Ik heb juist een groot glas melk gedronken voor dat ik thuis doorging. Als ik teveel drink moet ik te rap gaan pissen.

TREES : Ja, okee, drinkt dan maar niks.. Wat komt ge hier feitelijk doen ?

CHAREL : Ik wou eens met uw ouders komen klappen.

TREES : Mijn ouders ? Voorwat ?

CHAREL : Allee schatje, over wat klapt ge nu zoal met uw toekomstige schoonouders?

TREES : Wat ?? Schoonouders ?

CHAREL : Goed, he ?

TREES : Charel, alstublieft ! Loopt gij nu niet wat rap van stapel ? We kennen mekaar amper een week !

CHAREL : En dan ?

TREES : We weten nog bijna niks over mekander.

CHAREL : Daar kunnen we toch nog heel ons leven over klappen ? En daarbij, allee, wat zoudt ge geren weten over mij ?

TREES : Dat weet ik niet.. Maar ik weet veel te weinig over u om nu al direct met u te gaan trouwen.

CHAREL : Wie spreekt er nu over direct trouwen ?

TREES : Gij !

CHAREL : Ik heb het woord trouwen zelfs nog niet uitgesproken !

TREES : Hoe ? Maar ge zijt daarjuist toch iets over "schoonouders" ?

CHAREL : Awel ja, da's bij manier van spreken, he. Ooit zullen uw ouders mijn schoonouders worden, maar dat is iets voor later, he schat, toch niet voor nu direct, he ? Of zijt gij zo haastig ?

TREES : Ikke ? Neen, neen, helemaal niet..

CHAREL : Awel dan ?

TREES : Charel..

CHAREL : Ja, zoet ?

TREES : Waarover woude gij klappen met mijn ouders ?

CHAREL : Eigenlijk had ik eens een klapke willen doen met uw vader.

TREES : Dat gaat ambetant zijn, denk ik.

CHAREL : Voorwat ? Is dat een agressieve ?

TREES : Integendeel. Mijn vader is al vijftien jaar dood.

CHAREL : Ow.. sorry, dat wist ik niet.. Van wat is hem gestorven ?

TREES : Mijn vader was ne zeeman, Pierre Wuyts, maar iedereen noemde hem mottige Pier. Waarom dat weet ik niet. Onze Va zat op de lange omvaart. Soms bleef hij wel zes, zeven maanden van huis weg. Iedere keer dat hij thuis kwam maakte hij ons Moe een kind en was hij terug schijtens. Allee, ik wil zeggen, dan was hem er terug mee weg voor een aantal maanden. Op zeker moment is hem gaan varen en is zijn schip vergaan. We hemmen hem nooit niet meer gezien.

CHAREL : Is hem verzopen ?

TREES : Dat denken ze, ja. Officieel is hem vermist, maar ja, ge weet wat dat gewoonlijk wilt zeggen, he.

CHAREL : Ja, da's alleen maar voor te zeggen dat ze hem niet vinden. Ja, dat zijn lappen.. Allee, dan zal ik het met uw moeder moeten doen, zeker ?

TREES : En waarover woude gij het dan hebben ?

CHAREL : Mijn vader heeft een bouwfirma, dat weet ge, he ? Awel, hij wilt ons een huis kado doen voor onzen trouw, maar hij wilt eerst eens kennis maken met de ouders van mijn lief, zeitem. Ik heb gezegd dat ik nog geeneens niet weet ofdat gij wel met mij zou willen trouwen, maar dat kost hem allemaal niet schelen. Van de moment dat hij hoorde dat ik een lief had, was hij al plannen aan 't maken voor een groot feest. En met dat huis kwam hem gisterenavond op de proppen.

TREES : Charel, ik vind dat ge eerst wel iets moet weten van mij..

CHAREL : Ik weet het, schatje, ik weet het, maar ik zeg het nog : het is helemaal niet mijn bedoeling voor u af te jagen. We hemmen allen tijd.

TREES : Jaja, natuurlijk.. Maar toch is er iets dat ik u zou willen vertellen.

CHAREL : Als we nu eens in de zetel gingen zitten ?

TREES : In de zetel ?

CHAREL : Awel ja, dat is toch veel ontspannender. Verstaat ge 't niet ?

TREES : Charel, alstublieft ! We kennen mekaar nog maar juist !

CHAREL : Allee, Trees..

TREES : Neen, Charel, ik vind niet dat we al direct aan sex moeten beginnen.

CHAREL : Waarom nu niet ?

TREES : Omdat ik u helemaal niet.. allee ja.. we kennen mekaar nog maar pas..

CHAREL : En dan ? Is dat misschien geen goed gedacht ? Zo leren we mekaar beter kennen, he schat ?

(Trees wordt door Charel op de zetel getrokken, maar die ziet het helemaal niet zo zitten)

TREES : Kunnen we niet beter nog wat wachten ?

CHAREL : Niets te wachten. Komaan, kleedt u al gauw uit.

TREES : Watte ? Mijn eigen uitkleden ? Voor wat dat ?

CHAREL : Maar allee zeg, da's precies den eerste keer dat iemand dat aan u vraagt?

TREES : Wel, nu eigenlijk, hé...

(de bel gaat)

TREES : Ooh !! Ze bellen !!

CHAREL : Lap. Da's ook goed getimed..

TREES : Ik zal wel open doen..

(Trees recht)

CHAREL : Dat had ik wel gedacht..

TREES : Ik ben direct terug.. (Trees af)

CHAREL : Charel jongen.. Ik heb zo'n gedacht dat het niks voor vandaag gaat worden..

(Trees terug binnen met Amedee)

AMEDEE : Welja, ik dacht zo bij mijn eigen.. (ziet Charel) Aha, de Charel.

CHAREL : Nonkel Amedee ? Wat komt gij hier doen ?

AMEDEE : Ik woon hier neffen, dat weet ge toch.

CHAREL : Dat weet ik.. Maar wat komt gij hier dan doen ?

TREES : Ik wist niet dan den Amedee nen nonkel van u was ?

CHAREL : Oh, da's al jaren, zenne..

AMEDEE : Allee Charel, dan is dat uw lief ?

CHAREL : Ja, nonkel.

AMEDEE : Ik had het al gehoord van uw vader dat ge aan 't vrijen waart.. Ik wist alleen niet wie dat uw lief was.. Allee, proficiat, he. (handdruk)

CHAREL : Merci.

AMEDEE : En gij ook proficiat, he kind.

TREES : Ja, danke..

AMEDEE : En wat gaat het worden ? Ne jongen of een maske ?

CHAREL : Wablieft ?

AMEDEE : Nog wat vroeg voor dat te weten, zeker ?

TREES : Dat denk ik wel, ja.

AMEDEE : Ja, allee zeg.. Dat zijn lappen. Maar ja, ge kunt nu niet heel uw leven jonkman blijven gelak as kik. Neen, neen, aan mij moet ge zeker geen voorbeeld pakken... En wat denkt ge ervan, jongen ?

CHAREL : Van watte, nonkel ?

AMEDEE : Haha ! De Charel godverdjol ! Waar is den tijd dat gij nog bij mij op mijne schoot zat. Ja, maske, hij piste altijd op mijne schoot, den die. Als zijne kleine den aard naar hem heeft, dan zijt ge klaar.

TREES : Dat zal wel zijn. Wat moest gij hebben, Amedee ?

AMEDEE : Hebben ? Oh ja, das juist.. Wel, ik zit zonder suiker en ik kwam eens vragen of dat ge geen paar klontjes kunt missen..

TREES : (neemt doos suiker) Hier. En ge moet ze niet terug brengen.

AMEDEE : Allee gij. Da's weer iets nief ! Pas maar op dat uw moeder dat niet hoort.

TREES : Dat was alles ?

AMEDEE : Euh..ja.. ik geloof het wel..

TREES : Dag Amedee. Tot nog eens, he.

AMEDEE : Euh..ja.. tot nog eens.. (gaat terug af, begrijpt dat dit het enige is dat hij kan doen)

(even stilte op de scène)

CHAREL : Zeg, Trees..

TREES : Ja ?

CHAREL : Wat zei nonkel Amedee nu allemaal ? Die zat nog verder dan mijn vader. Die zat al bij de klein mannen.

TREES : Och, den Amedee slaagt er soms al weleens neffen.

CHAREL : Ja, dat is juist.

(stilte)

TREES : Charel..

CHAREL : Ja, schat ?

TREES : Wat zoude gij nu.. ik wil zeggen.. wat zoude gij nu doen als nu moest blijken dat ik..euh.. allez, ja, dakkik bijvoorbeeld in verwachting zou zijn ?

CHAREL : In verwachting ? Van ne kleine ?

TREES : Ja, van wat anders ?

CHAREL : Wel, dan zoukik zeggen : Dag Trees, 't amusement en de wind van achter.

TREES : Watte ?

CHAREL : Awel ja. Hoe belachelijk doet gij nu, schat ? We hebben nog geeneens gene sex gehad, wij getweeën.

TREES : En dat wilt dan zeggen dat ik niet in verwachting kan zijn of wat ?

CHAREL : Bijlange niet, schat. Maar als dat zo zou zijn, dan zou die kleine niet van mij zijn. Punt uit. (zijn frank valt) Zeg.. gij wilt toch niet zeggen.. dat gij..?

TREES : Zou toch kunnen ? We kennen mekander een week, maar ik sex al van mijn veertien jaar...

CHAREL : Juist daarom.. Dat zou dan toch wel héél toevallig zijn dat ge juist nù aan 't sparen zou zijn.

TREES : Dat weet ik, Charel, maar.. stelt nu.. he ?

CHAREL : Stelt nu.. allee ja, stelt nu dat ge aan 't sparen zijt, he ? Van wie zou dat dan zijn ?

TREES : Dat weet ik niet.

CHAREL : Awel dan. Of..euh.. weet ge echt niet van wie dat het zou kunnen zijn ?

TREES : Als ik in verwachting zijn, dan moet dat gebeurd zijn in de cinema.

CHAREL : In de cinema ? Met wie ?

TREES : Ik heb zijn gezicht niet kunnen zien in den donkere.

CHAREL : Godverdoeme, he ! Ik slaag die op zijn bakkes !

TREES : Wie ?

CHAREL : Awel, die dingen he, allee.. ja, das juist, ge weet niet wie dat het is.. Zeg, weet gij dan helemaal niks van die gast ?

TREES : Neen.

CHAREL : Allee vooruit ! Dus, die gast die zei gewoon van "gaan w'is sexen, schat," en gij legde uw eigen, is het datte ?

TREES : Leggen ? Toch niet op zo'ne cinemastoel, zeker ?

CHAREL : Ja, tis klaar !! Al die details moet ik niet hebben !

TREES : Ik weet alleen dat hij krollekeshaar had.

CHAREL : Oh, zo. Nu versta ik direct waarom dat gij die niet kon zien in den donkere! 't Was godverdoeme ne neger !

TREES : Neger of gene neger : ik zit ermee !

CHAREL : Hoe lang weet ge het al ?

TREES : Watte ?

CHAREL : Dat ge vol zit.

TREES : Ik zijn al drie weken over tijd.

CHAREL : Allee, goed dat ik nu weet, he. (staat recht)

TREES : Wat gaat gij doen ?

CHAREL : Ikke ? Ik gaan mij een ander lief zoeken.

TREES : Wat ? Charel ! Wat zegde gij nu ?

CHAREL : Al goed dat nonkel Amedee hier binnen viel, he ?

TREES : Wat wilde gij nu zeggen ?

CHAREL : Awel ja. Als hij niet had gebeld dan lagen wij nu misschien op die zetel daar. Dan waren we nu bezig met kinnekes maken. Godverdekke, zeg, g' hadt bekan ne kleine in mijn klotten gedraaid, he ?

TREES : Maar neen, schat !! Hoe kunt ge nu zoiets zeggen !? Uwe nonkel is maar ne minuut binnen geweest ! Als ik had gewillan hadden we toch direct kunnen voort doen. Maar omdat ik dat niet eerlijk vond, heb ik niet verder gedaan. Ik wou hebben dat ge alles wist voor dat wij ooit...euh.. dinge..

CHAREL : Dat zegt ge nù ! Moeilijk te controleren, he ? We zullen het nooit weten, kind. We zullen het nooit weten..Ik denk dat ik hier gewoon "hoerechance" heb gehad, ja. Maar allee, af en toe mag ne mens al eens wat chance hebben in zijn leven.. (wilt weg gaan)

TREES : Gij trapt het zomaar af !!?

CHAREL : Wat dacht ge ? (gaat bijna af, zegt dan) Allee, 't beste, he.. (af)

TREES : Rotzak, godverdoeme..
(Trees begint te huilen en loopt de trap op naar boven)
(Licht fade-out.)

EINDE EERSTE BEDRIJF

TWEDE BEDRIJF

(Wanneer het doek terug opgaat is het nacht, alles is donker. Moe ligt in de zetel, maar dit is niet zo duidelijk te zien. Na enkele ogenblikken komt Swa de trap af. Hij gaat naar de kast en is duidelijk op zoek naar iets eetbaars. Hij vindt wat hij zoekt en neemt enkele boterhammen. Hij steekt het licht aan Moe zegt iets. Hij schrikt en de boterhammen vliegen de lucht in)

MOE : Awel !

SWA : Godverdoeme, zeg ! Is me dat verschieten !

MOE : Nu weet ik wie dat er hier altijd dat brood opfret.

SWA : Ja, zeg.. ik heb honger.

MOE : Allee, jongen ?

SWA : Ik kon niet slapen van den honger. Moet ik voor u ook een boke maken, Moe?

MOE : Neen, manneke, dank u..

SWA : Waddist ?

MOE : Nikske, jongen, nikske..

SWA : Kost ook niet slapen ?

MOE : Och neen.. ik lag toch maar wat te voeten in mijn bed. Dan zijn ik maar opgestaan.

SWA : Ja, ik ken dat.. Ik heb dat ook altijd 's nachts. (smeert boterhammen)

MOE : Ge hebt pertang goed van die ossetong gegeten daarstraks. Ik vraag mijn eigen af waar dat gij dat blijft steken.

SWA : Ik zal nog in mijne groei zijn, zeker. (vindt intussen de brief die in stukken werd gescheurd door Moe)

MOE : Laat het uit, he. Ik heb al genoeg met jullie afgezien. Daarbij, met al dat eten dat kan den bruine niet blijven trekken, zulle.

SWA : Een paar bokes en dan kruip ik terug in mijn bed. Zeg, wat is dat feitelijk.. Een brief van nonkel Jean-Pierre ?

MOE : Da's voor de vuilbak.

(Swa puzzelt de brief in mekaar en leest)

SWA : Voor de vuilbak ? Amai..

"Aan mevrouw Constanzia Wuyts-Van Zavelen. Geachte Mevrouw.. amai, dat begint al goed..

MOE : Swa ! Smijt die brief weg !

SWA : Direct sê.. direct..

"Geachte Mevrouw, bij deze verzoek ik u vriendelijk om het huis dat u betreft als huurder, te verlaten tegen uiterlijk vrijdag acht dagen, om reden dat ik het betreffende pand zo vlug mogelijk wens te verkopen. Indien geen gevolg wordt gegeven aan mijn vriendelijk verzoek zal ik tot mijn spijt moeten overgaan tot het nemen van passende maatregelen teneinde het huis vooralsnog te ontruimen tegen de vooropgestelde datum. Hopelijk hoeft het echter niet zover te komen en geschiedt de verhuis in alle rust en vriendschap.

P.S. : Mocht u belangstelling hebben voor een verhuishwagen aan voordeeltarief, verzoek ik u hierbij om contact op te nemen.

Met erg vriendelijke groeten, en een zeer vrolijk kerstfeest gewenst,

Jean-Pierre Delacre.

Godverdoeme, zeg.. De lakkere..

MOE : Ja, jongen, nu weet ge ineens hoe dat uw familie ineenzit.

SWA : En wat gaat er nu gebeuren, Moe ?

MOE : Niks.

SWA : Hoe niks ?

MOE : Ik zijn niet van plan van zomaar te verhuizen. Als ik uit dees huis gaan is het met mijn voetjes naar voor, tussen vier planken.

SWA : Vier?

MOE : Zes. Nu goed?

SWA : Daarmee dat Tant Gertrude daarstraks hier was. Ik dacht het nog dat er iets niet juist was. Ik dacht, Swa jongen, dat is stront aan de knikker. Die komt niet zomaar naar hier.

MOE : Ja, jong..

SWA : Zeg, Moe, als ik die nu eens wat motten op zijne smoel geef, zou dat niet helpen ?

MOE : Dat maakt het alleen maar erger, denk ik.

SWA : Hoe lang wonen wij hier nu al ? Vijftien jaar ?

MOE : Twintig. Twintig jaar. Ik denk dat ik ook maar een boke gaan pakken.

SWA : Hier zie ! Gij moet al niks niet meer op mij zeggen.

(Moe recht en smeert bokes aan tafel)

(Trees komt de trap afgestormd)

TREES : Jooooeeeeiiiiii !!!! Ik heb ze !! Ik heb ze !!

MOE : Waddist ? Zijt ge niet goed ?

TREES : Ik heb ze !! Ik heb mijn vodden !!

SWA : Amai, moet ge daar nu zo'n spel van maken ? Gij hebt dat elke maand.

MOE : Allee vooruit, da's toch al goed niefs.

TREES : Ja, he ? Ik ga mij rap verschonen. (gaat badkamer in)

MOE : Gooit dat verband weer niet in 't gemak, he Trees !

TREES : (off) Maar neen, zeg..

MOE : Jaja, ik ken dat. 't Zou den eerste keer niet zijn.

SWA : Allee Moe, onze Jos doet dat nog zo geren met zijn handen in 't gemak zitten.

MOE : 't Is klaar, zenne..

(Jos komt binnen. Hij heeft blijkbaar gevochten, hangt vol bloed en heeft bovendien gedronken, hij hangt zowat in frennen)

JOS : Godver, godver, godver...

SWA : Hier ! Als ge van den duvel spreekt.. Amai, nog ene die zijn vodden heeft..

MOE : Jos ! Hoe ziet gij eruit ?

JOS : Amai mijn Kloosterstraat, zeg.. Ik zijn nog maar juist binnen en ze beginnen hier al te zagen..

MOE : Wat is er gebeurd ?

JOS : Maar nikske.. Ik heb ambras gehad met de Rosse.

MOE : Ik heb al zo dikwijls gezegd dat ge kalm moet zijn.

JOS : Kalm ? Allee vooruit, ik zal mij een beetje laten doen ! Die rotzak wou mijn pré niet uitbetalen, zeg ! Dat kan toch niet, he Moe ? Ik heb er godverdoeme hard genoeg voor gewerkt !

MOE : En wat hebt ge dan gedaan ? Die wat lappen gegeven of wat ?

JOS : Ja, zeg.. Van het een woord kwam het ander en voor dat ik het wist lagen we alletwee op de grond in de keuken.

MOE : Jongen, gij ziet eruit..

JOS : Dat is nog niks. Geille hebt die Rosse zijne smoel nog niet gezien, he ? Hoho, die gaat d' eerste weken nog niet te veel in zijn fritureke staan, zenne. Alhoewel, hij trekt wat op nen boelet-special nu. Daar gaat hij misschien nog prijzen mee kunnen winnen..

MOE : En die job ?

JOS : Ja, Moe, die zijn ik kwijt,he. Dat kan nu niet anders. Maar allee.. (haalt geld uit zijn zakken) Hier.. Ik heb in passant zijn kas maar meegenomen. Pijn en smarten.

MOE : Jos ! Dat wil ik hier niet hebben !

JOS : Alstublieft zeg..

MOE : Ik wil hier geen gerat geld in huis !

JOS : Dat is geen gerat geld ! Dat is mijn pré van verleden week en een hoop overuren. Steekt dat weg, Moe.

MOE : Ge zijt toch zeker, he ?

JOS : Ja, Moe. Godverdoeme. Ik zijn genen dief, zulle.

MOE : Dat is nu precies zoveel geld..?

JOS : Met Kerstmis krijgt alleman zijn eindejaarsprim.

MOE : Eindejaarsprim? Zijt gij zeker?

JOS : Moe, zaagt niet en steekt dat weg. (wil badkamer binnengaan, maar merkt dat de deur op slot is) Wie zit er in die badkamer ?

SWA : Ons Trees. Ze heeft haar vodden.

JOS : Hela ! Geen smeerlapperij in 't gemak gooien, he !!

TREES : (off) Moeit u met uw eigen zaken, prulleman !

JOS : Wat zei die nu ? Prulleman ? Tegen mij, zeg ! Awel, dat moet die nu eens zeggen als ik nuchter zijn, zie !!

SWA : Dat zal ze niet doen.. Zeg, Jos, hebt ge dat al gelezen hier ? (toont verscheurde brief)

JOS : Wat is dat ?

MOE : Kom Swa, geeft dat maar hier.

(Swa geeft brief aan Moe)

SWA : Dat is nen brief van nonkel Jean-Pierre. Hij gaat dat huis hier verlappen en we moeten eruit tegen volgende week vrijdag.

JOS : Wat zegde gij nu ?

SWA : Ja, ge hebt goed gehoord.

JOS : Is dat waar, Moe ?

MOE : Ja, dat is waar.

JOS : Godvermiljardegodvernondedoeme, he !! Die smeerlap !! Ik maak hem godverdoeme kapot !! (Moe probeert hem tegen te houden)

MOE : Jos !!! Neen !! Dat is 't niet weerd, Jos !! Dat is 't niet weerd !!

JOS : Allee zeg !! Heeft die rotzak ons nu nog niet genoeg uitgezogen ? Moeten we ons door die gast zomaar op straat laten gooien ?

MOE : Wij laten ons door niemand niet op straat gooien, jongen, maar blijft nu kalm.

JOS : Ja, blijft maar kalm. Dat is nu juist tegen ne goeie gezegd !

MOE : Kalm blijven is 't enige dat we kunnen doen.

JOS : (rukt zich los) Godverdoeme, he !!

MOE : Wat gaat ge doen !!? Doe geen stommiteiten, he jongen.

JOS : Zijt maar niet bang, Moe. Ik gaan een wandelingeske doen met onze Blackie.

MOE : Een wandelingeske ?

JOS : Ja, Moe, een wandelingeske. Meer niet. Zijt gerust, ik zijn kalm.

(Jos af)

JOS : (off) Blackie ! Allee kom ! Blackie ! Gaat ge mee piske doen ? (woef woef)
Blackie piske doen ? (woef woef woef)

(buitendeur slaat dicht)

MOE : (tegen Swa) En nog eens bedankt, he jongen.

SWA : Bedankt ? Voor watte ?

MOE : Voor onze Jos tegen te houden.

SWA : Ja, zeg, zwanst nu niet, he Moe. Ik heb geen goesting voor mijn eigen op mijne smoel te laten slagen door onze Jos.

MOE : Ja, okee, tis klaar.. ik weet het..

SWA : Zou hij naar nonkel Jean-Pierre gaan ?

MOE : Ik weet het niet, Swa, ik weet het niet..

(er wordt geklopt op het poortje)

SWA : Kloppen ze nu niet?

MOE : Wie kan dat nu zijn? In 't midden van de nacht, begot.
(Swa opent het poortje)

KIND1 : Dag mijnheer.

SWA : Moe, 't zijn die zangers weer.

KIND2 : Wij komen een lieke zingen.

MOE : In 't midden van de nacht? Wat is dat nu weer voor iets?

(beiden beginnen te zingen)

Nievejaarke zoete
 Ons varken heeft vier voeten
 Vier voeten en ene steert
 Is dat nu geen centje weerd

MOE : Ge zijt een week te vroeg! Kerstmis moet nog komen.

KIND1 : Voor u is 't precies nooit niet goed, he madam?

KIND2 : En volgende week kunnen we niet komen, want dan worden we gestraft en mogen we niet buiten.

SWA : Gestraft? Wat hebt ge uitgestoken?

KIND2 : Niks.

SWA : En voorwat moogt ge dan niet buiten?

KIND1 : Daar hebt gij geen affaire mee.

KIND 2 : Krijgen we geen centjes voor ons lieke?

MOE : Omdat ge zo brutaal zijt, zeker? Niks daarvan. En maakt dat ge hier weg zijt, ge moest al lang in uw bed liggen.
 (Moe gooit de poort dicht)

(off klinkt het in koor)

Hoog huis, laag huis,
 Er zit een gierige pin in huis!

(Moe opent het poortje, beide kinderen zijn gevlucht, Moe roept hen na)

MOE : Hela!! Ja, ga maar lopen nu!
 (Moe sluit het poortje terug)

SWA : Ja, moe...

MOE : Dat trekt er toch niet meer op, hé Swa?

SWA : De jeugd van tegenwoordig...

MOE : Ja, kinderen... ge moet het mij niet vertellen.
(er wordt terug geklopt)

SWA : Ik zal hen mijn gedacht eens zeggen, zie.

MOE : Dat moest ik vroeger toch allemaal niet riskeren, zulle, in mijne jonge tijd.

(Swa opent het poortje, het is Polleke die bibbert van de kou)

SWA : Hier zie. Dat is precies ons Polleke.

MOE : Polleke? Ik dacht dat gij in uw bed lag? Vanwaar komt gij zo laat?

SWA : Op de lappen geweest, jongen?

POLLEKE : Op de lappen? Niks op de lappen. Ik heb heel den tijd op de grond gelegen.

MOE : Wat zegt gij nu? Op de grond gelegen?

POLLEKE : Welja. In 't kiekenkot.

MOE : Dat snap ik niet, zulle.

POLLEKE : Voor te zien of dat ze geen eiren leggen, hé moe.

MOE : Hoe lang zit gij al in dat kiekenkot?

POLLEKE : Van deze morgen. Maar die rotkiekens willen niet leggen. Ik heb zelfs regelmatig het licht aangestoken voor hun te helpen, maar niks gekort.

SWA : Gij zijt ook geen gewoon manneke, hé?

POLLEKE : Ik ben begot versteven van de kou.

MOE : En aan wie ligt dat?

POLLEKE : Mag ik ook een boke, Moe?

MOE : Neen!

POLLEKE : Waarom nu niet?

MOE : Omdat gij op uw leeftijd uw slaap nodig hebt.

POLLEKE : En als ik nu niet kan slapen van de honger? Ik heb van heel de dag nog bijna niks gegeten.

SWA : Hij heeft wel een punt, hé moe?

MOE : Allee vooruit. Eentje, maar dan rap uw bed in.

POLLEKE : Merci, moe. (gaat zitten en neemt boke)

(we horen doortrekken, Trees komt uit badkamer)

TREES : Awel, nu krijg ik ook goesting in een boke.

MOE : Nog een. Allee vooruit, schuift maar mee aan dan.

(Trees mee met de anderen aan tafel)

SWA : Ziet ons hier zitten in 't midden van de nacht. Wij zijn geen zot huishouden zeker ?

TREES : Ik zijn toch blij dat ik niet in verwachting zijn.

MOE : Wij ook, kind. Voor kinderen hebt ge nog tijd genoeg. Daarbij, denkt daar nog maar eens goed over na. Kinderen kunnen héél lastig zijn.

SWA : Voor wat ziede gij nu naar mij ?

MOE : Ik was aan 't hopen dat gij mij gelijk ging geven.

SWA : Allee vooruit..

POLLEKE : Zeg moe, wat is dat eigenlijk 'in verwachting zijn'?

SWA : Dat zeggen ze zo als ge vol zit.

MOE : Swa!!

SWA : Ja zeg, ik zijn niet zo goed in sexuele oplichting.

TREES : 't Is 't hopen dat het nog goed komt tussen ons.

MOE : Tussen wie ?

TREES : Welja, tussen mij en de Charel. Ik weet alleen niet hoe dat ik hem dat moet vertellen.

SWA : Zegt gewoon dat het allemaal maar voor te lachen was. Zegt dat ge al eens graag zwanst, dat gelooft die direct.

TREES : Ja, amai..

SWA : Zegt dat ge dat allemaal hebt gezegd voor te zien hoe dat hem zou reageren.

TREES : Ja ?

MOE : Ge hebt uw eigen nen hoop miserie op uwe nek gehaald, kind. Naar de cinema gaan is naar de film gaan zien en niks anders.

TREES : Dat was de bedoeling, he Moe. Ja, zeg.. Ik kost dat toch ook niet op voorhand weten.. Dat zijn dinges die.. allee ja, dat zijn dinges die gebeuren.. Waart gij dan vroeger zo'n dezeke ?

MOE : Ikke wel, ja.. Maar ge ziet wel hoe ver dakker mee gekomen zijn.

TREES : Ik denk dat ik hem gewoon de waarheid gaan vertellen.

MOE : Ik denk ook dat dat het beste is. Als ge mekaar nog maar een week kent en ge begint dan al tegen mekandere te liegen, waar gaat dat dan eindigen.

POLLEKE : Ze kan toch een beetje rond de pot draaien, zeker ?

MOE : Gij zoudt het niet zeggen, of wat ?

POLLEKE : Oh neen, natuurlijk niet.

TREES : Gij hebt gemakkelijk klappen ! Gij zit niet vol !

POLLEKE : Neen, maar ik ken het gevoel.

MOE : Wat zegt gij nu ?

POLLEKE : Awel ja.. Allee, ik wil zeggen, ik ken dat gevoel van een heel zwaar maag te hebben. Verleden jaar, met kerstmis..Voor al na dat stuk kalkoen dat ons Trees niet meer op kreeg en dat jullie persé in mijne nek wou draaien.

MOE : De familie "Bouffe". Wij doen precies niks anders dan eten.

SWA : Bij ons Trees was 't pertang niet van 't eten, he Trees ?

TREES : 't Is klaar, zenne !!
(de bel gaat)

SWA : Wie is dat nu weer ? Toch de gendarmes niet met onze Jos, zeker ?

TREES : Ik zal weleens gaan zien.. (af)

SWA : Amai, dat is ook den eerste keer dat die gaat open doen zonder dat we het moeten vragen.

MOE : Als gij dat ooit eens doet dan komt het in de gazet.

(Trees terug binnen, gevolgd door Amedee)

AMEDEE : Ne goeienavond samen. Och godverdoeme, golle zijt aan 't eten ?

MOE : 't Is niet waar.. Gij ligt buiten op de loer, zeker ?

AMEDEE : Op de loer ? Voor watte ?

MOE : Laat maar zitten. Wat moet gij hebben, mijnheer Janssens ?

AMEDEE : Zegt nu toch Amedee, zeg. Ik voel mij niet goed met "mijnheer", da's precies of 't is elke dag zondag als ge dat zegt.

MOE : Da's anders een schoon levensfilosofie, elke dag zondag.

SWA : Amai, dan zijn we klaar.. He, Trees ?

MOE : Maar ge moet gene schrik hebben : ik zal wel Amedee zeggen.

AMEDEE : Zeg Stans, ik heb olle Jos in ne auto zien stappen. Daar zaten nog vier van die louche gasten in die auto.

SWA : Vier gasten met nen auto ?

AMEDEE : Jaja, ze zijn in volle vaart de straat uitgereden.

MOE : Hebt gij nu echt niks anders te doen dan te spioneren ? Kunt gij niet gewoon slapen gelijk as alleman ?

AMEDEE : Golle slaapt toch ook niet ?

SWA : Hij gaat de laatste tijd nogal veel uit met die gasten van den bult.

MOE : Van den bult ?

SWA : Ja. Ge kent die toch wel, zeker?

MOE : Jaja, maar sinds wanneer hebben die nen auto ?

TREES : Da's al lang, zulle Moe. Die hebben toch eens wat geld geërfd van een suikertante. Daar hebben die nen auto van gekocht.

AMEDEE : 't Is te hopen dat de Jos geen stommiteiten gaat doen.

SWA : Voor wat niet ? Dan erven wij misschien ook eens iets.

AMEDEE : Hij kan die Jean-Pierre maar beter gerust laten, vind ik, dat lost toch niks op.

MOE : (bekijkt Amedee) Nu geloof ik begot dat gij met uw oor tegen de muur legt voor hier alles af te luisteren.

AMEDEE : Daar moet ik mijn oor niet voor tegen de muur leggen. Golle klapt altijd hard genoeg.

MOE : Och, wat kan het me feitelijk schelen..

TREES : Eet gij een boke mee, Amedee ?

AMEDEE : Het derangeert toch niet ?

MOE : We zijn 't zo gewoon, mijnheer Janssens.

AMEDEE : Zijt ge er nu weer met uwe mijnheer Janssens. 't Is Amedee, gewoon Amedee.

MOE : Okee, Amedee, ik zal 't proberen t' onthouden..

SWA : Ik kruip mijn bed in. (kus) Sloppel Moe. (Swa naar boven)

MOE : Ja, sloppel jongen.

TREES : Ik zijn ook ineens weg. Sloppel Moe.

MOE : Ja, Trees, sloppel,he.

TREES : Awel, voor den eerste keer zijn ik nu eens echt blij dak mijn vodden heb, sê. En ik zal in 't vervolg maar wat voorzichtiger zijn als ik ne jongen kus. He Moe ?

MOE : Dat kussen is allemaal zo erg niet, maske. Daar geraakt ge niet van in verwachting.

TREES : Oh neen ? Hoho, dat is een pak van mijn hart, zeg. (Trees naar boven)

MOE : (kijkt Trees na) Wat zei die nu ? Een pak van haar hart ?

AMEDEE : Ja, Stans.. En ze meende het precies nog ook.. Ik geloof dat ze die sexuele voorlichting precies niet goed heeft begrepen..?

MOE : Ik weet dat ons Trees niet van de slimste is, maar zo..? Och arme, die Charel.. Die denkt dat ons Trees ik-weet-niet-hoe-wat gedaan heeft en 't schaap denkt dat ze in verwachting geraakt van ne simpele kus..

AMEDEE : Nu mag ik niet vergeten van morgenvroeg langs Jeanneke van den beenhouwer te gaan..

MOE : Moet een van ons mannen anders voor u wat charcuterie meebrengen ?

AMEDEE : Charcuterie ? Euh.. neen, neen, Stans.. merci. Tis voor iets anders dak Jeanneke moet hemmen..

MOE : Ziet maar uit wat ge daar tegen zegt. Ge kent ze, he. Da's de gazet van 't dorp

AMEDEE : Serieus ?

MOE : Al goed dat ze 't niet weet van ons Trees. We zouden het nogal moeten horen

AMEDEE : Jaja, dat zal wel..

MOE : Wel?

POLLEKE : Watte?

MOE : Ik had toch gezegd: één boke?

POLLEKE : Jaja... ik ben al weg... Het is altijd hetzelfde hier... Ik mag nooit niks (Polleke naar boven)

MOE : En niet met die kleren in bed kruipen, hé!!

POLLEKE : (off) Nee, nee...

MOE : Jaja, maar ik ken dat. Straks ligt heel uw bed vol kiekestront.

(Moe en Amedee eten in stilte een boke)

AMEDEE : Hebt ge er al eens over nagedacht, Stans ?

MOE : Over nagedacht ?

AMEDEE : Welja, over ons ?

MOE : Amedee alstublieft..

AMEDEE : Jamaar, ik meen het, zulle. (stilte) Stanske toch.. Ge weet toch dat ik stapelzot staan van u.

MOE : Amedee, alstublieft..

AMEDEE : Neen, serieus, ik zwans er niet mee.

MOE : Amedee, luistert eens hier. Ik weet dat ge me geren ziet, maar ik moet genen andere vent hebben.

AMEDEE : Maar Stans..

MOE : Ik heb er ne goeie gehad, Amedee. Ene is genoeg.

AMEDEE : Gaat gij dan heel uw leven blijven treuren ? Ge zoudt het zo goed hebben bij mij. Ik heb plaats genoeg.

MOE : Ik heb hier ook plaats genoeg.

AMEDEE : En ne verhuishwagen hebde ook niet nodig. 't Is vlak neffen de deur.

MOE : Ik ben niet zinnens van hier weg te gaan, Amedee.

AMEDEE : Jaja, dat geloof ik.. Maar weet uw schoonbroer dat ? Als ge niet oppast, dan staat ge volgende week op 't straat.

MOE : Dat zijn zorgen voor volgende week. Als ge het nu niet kwalijk neemt, dan gaan ik ook terug naar boven. (recht)

AMEDEE : Neen, neen, Stans, da's goed, kind. Ik zal het licht wel uitdoen als ik buiten gaan.

MOE : Sloppel, hé.

AMEDEE : Ja, sloppel.

(Moe wil naar boven gaan, maar krijgt dan plotseling steken in de hartstreek. Ze moet gaan zitten en wankelt naar de zetel. Amedee heeft het gezien en is rechtgesprongen om haar te helpen.)

MOE : Mensen, wat is dat, zeg..

AMEDEE : Kom, gaat zitten.. gaat zitten in de zetel.. Moet gij wat water hebben ?

MOE : Godverdoeme, zeg.. Wat was me dat..

(Amedee haalt glaasje water)

AMEDEE : Hier, drinkt eens wat.. (Moe drinkt) Zou ik ni beter den dokter laten komen, Stans ?

MOE : Maar neen, tis al beter.. Den dokter kost alleen maar geld..

AMEDEE : Hebt ge dat al meer gehad, zoiets ?

MOE : Over veertien dagen.. Ineens steken..hier.. 't Zal wel over gaan..

AMEDEE : Zie maar uit dat ge niks aan uwen tikker krijgt.

MOE : Als ik hier efkens kan blijven zitten, dan is dat sebiet terug gedaan. Amai, dat is wel verschietachtig..

AMEDEE : Tegen wie zegt ge het..

MOE : Mijn vader had dat ook.

AMEDEE : Ja, dat kan erfelijk zijn, zoiets.

MOE : Maar die heeft dat maar ene keer gehad. Ene keer. Steken aan zijn hart en hop, hij was weg.

AMEDEE : Gij kunt ne mens wel moed geven, he ?

MOE : Trekt het u niet aan, Amedee. Onkruid vergaat niet.

AMEDEE : Neen neen, dat is juist..

MOE : Nu moet ge me geen gelijk gaan geven, he. Dat was maar bij manier van spreken. Allee, zie me hier nu zitten. Ik ben godverdoeme in de fleur van mijn leven..

AMEDEE : Zou ik toch niet beter den dokter laten komen ?

MOE : Amedee, alstublieft. Niet zagen, he zeg. Als het uwen tijd is dan moet ge gaan, niks aan te doen.

AMEDEE : Godverdoeme, Stans ! Koppig wijf dat ge zijt !

MOE : Ja, dat heb ik van mijn moeder.. (even stilte) Och, weet ge, dan heb ik dat ook weer eens meegemaakt.. (stilte) Ik heb anders al genoeg meegemaakt in mijn leven. Het begost al toen dak trouwde.. De Pier zijn broer was de trouwringen verloren. Kunt ge u dat voorstellen ? Heel de kerk vol volk. De pastoor doet teken dat het tijd is voor de ringen, de Pier ziet naar zijn broer en doet teken dat hem die moet pakken, en dan hebben we daar meer als vijf minuten staan wachten terwijl dat hem in de kerk al zijn zakken stond leeg te maken. Mensenlief, wat hij daar allemaal uithaalde.. Maar geen ringen, die was hem kwijt. Ik dacht dat ik iets kreeg. Voor zot te worden. Uiteindelijk heeft onze Jules twee ringeskes gemaakt van een stukske zilverpapier, van een stuk chocolat dat hem in zijne zak had zitten.. Plezant, zenne. Enfin, zo zijn wij begonnen. Godverdekke, zeg.. Veertien dagen later is de Jules gestorven. Soms kan 't rap gaan in ne mens zijn leven. Toen dat we hem zijn goed kostuum aandeden voor de begrafenis hebben we de ringen gevonden in de voering. Ik denk dat het gewoon van de zenuwen was, dat hem die toen niet kon vinden.. Een jaar nadat we getrouwd waren kreeg ik onze Jos. Och, wat waren we blij met dat kind. Godverdekke, zeg.. Blij, dat kunt ge aan geen mensen vertellen.. Het jaar daarop kreeg ik onze Louis. Och arme. Aan dat manneke was iets aan, maar de doktoers konden niet vinden wat dat hem mankeerde. Na twee maanden hebben we hem begraven. Ik moest geen kinderen niet meer hebben. Ik had aan de Pier gevraagd van voorzichtig te zijn, maar 't jaar daarop kreeg ik ons Greta, dan onze Miel, ons Martha, onze Swa, onzen Dolf, ons Fonske en dan ons Trees. Negen kinderen. Zes jongens en drie maskes. Na ons Trees heb ik gezegd : "Pier, jongen, ge kunt doen wat ge wilt, maar nu gaat ge daar eerst ne knoop inleggen, he." Negen kinderen, zeg.. En dan ne vent die nooit in zijn kot was. Als hij naar huis kwam, dan was het voor een kind te maken. Als hij dan een maand thuis zat, kon hij het niet meer houden en moest hij terug gaan varen. Ge kost hem met geen stokken tegenhouden. Op ne schonen dag ging hem varen en is hem nooit niet meer

teruggekomen.. Zijn schip is vergaan in ne zware storm juist voor de kust van Port-au-Prince. Ik wist bij God niet waar dat dat lag.. Port-au-Prince.. Alle dagen stond ik buiten op hem te wachten. Ik wou dat maar niet geloven. Ik was altijd maar aan 't hopen dat ze abuis waren, dat het nen andere boot was die was gezonken.. Maar neen.. Het was wel degelijk zijne boot. Ze hebben hem nooit gevonden.. Vermist. Ja, zo noemen ze dat. Vermist. Maar het was zijnen boot, zijn schip.

AMEDEE : Ik weet, Stans.. Ik weet, dat ge de Pier geren hebt gezien.. En ik zal dat altijd respecteren.. De Pier vervangen, dat kan ik niet en dat weet.ik. Dat wil ik ook niet. Maar..ik zou toch zo geren ...

MOE : (neemt zijn hand) Ik weet het, Amedee, ik weet het. Ge moet niks zeggen, ik weet het. Luistert, ik beloof u dat ik er nog eens over zal nadenken. Meer kan ik echt niet beloven..

AMEDEE : Da's goed, Stans.. da's heel goed..

MOE : Zoude nu niet beter naar huis gaan, Amedee ?

AMEDEE : Zijt ge zeker dat het gaat, Stans ?

MOE : Jaja, zijt maar gerust.. Ik kruip mijn beddeke in.. Ik denk dat het een beetje van muugte is dak me zo slapkes voel..

AMEDEE : Okee dan.. Sloppel, he.

MOE : Sloppel.. (Amedee wil weggaan) Euh.. Amedee..

AMEDEE : Ja, Stans..?

MOE : (naar hem) En nog eens merci voor daarjuist, he..

AMEDEE : Och, das nikske, zeg.. Daar moet ge nu toch gene merci voor zeggen, he?

MOE : Ik weet het wel, maar allee.. toch merci.. (geeft hem een kus op de kaak)

AMEDEE : Geren gedaan, Stanske, geren gedaan.. (geeft kus terug en gaat dan af)

(Moe gaat de trap op naar boven)

MOE : (off) Awel?? Vooruit golle, maakt dat ge in uw bed zijt !

TREES : (off) Gaan wij nu bij den Amedee wonen, Moe ?

SWA : (off) Zegt dat het niet waar is, he zeg !

POLLEKE : (off) En ikke? Moet ik ook mee, moe?

MOE (off) Is het nu gedaan met olle ?! Vooruit, naar olle bed. Sloppel, he.

TREES, SWA en POLLEKE : (off) Sloppel Moe.

(Licht uit)

DOEK
(pauze)

DERDE BEDRIJF

(Enkele dagen later. Moe ligt op de zetel, toegedekt met een deken. Swa en Trees en Polleke zitten aan tafel.)

POLLEKE : Moet gij nu niks hebben voor 't eten, Moe ?

MOE : Neen, manneke, merci..

SWA : Ge hebt van heel den dag nog niks gegeten. Da's niet goed, zenne.

MOE : Ik heb geen honger, Swa. Ik krijg niks binnen.

TREES : Als wij dat vroeger zeiden, dan vlogen we voor straf naar ons kamer.

POLLEKE : Vroeger? Mij sturen ze nog altijd naar boven.

MOE : Wil ik naar boven gaan ?

TREES : Maar neen, ik zei dat zomaar. Ge zijt te ziek voor den trap op te gaan. Blijft maar hier liggen tot dat uw griep gedaan is.

MOE : Ik geraak toch niet naar boven, kind. Ik zak zo door mijn benen..

SWA : Wil ik anders aan onze Jos vragen dat hem u naar boven draagt ?

TREES : Ons Moe ligt hier toch niet in de weg, zeker, hoe zijt gij nu bezig.

SWA : Dat heb ik toch niet gezegd, he Trees ? Dat heb ik toch niet gezegd, zeker ?

TREES : Maar twas wel hetgeen dat ge dacht.

SWA : Onnozel joenk !

MOE : Alstublieft, zeg ! Begint weer geen lawaai te maken !

SWA : Wie begint er altijd ? Zij, zie !!

MOE : Da's nu al eender, Swa ! Ik wil een klein beetje rust hier in huis. Is dat nu echt zo veel gevraagd ?

SWA : Okee, okee.. sorry, zenne..

(even stilte)

POLLEKE : Moet gij ook wat koffie hebben, Moe ?

MOE : Neen, manneke, ik moet niks hebben.. Laat me maar gewoon wat doen..

SWA : Hoe is 't nu met de Charel ?

TREES : Ik zou het niet weten. Ik heb hem al drie dagen niet meer gezien.

SWA : Allee, das dan goed nieuws..

(we horen lawaai in de gang)

JOS : (off) Ja, ja, brave jongen, he. Blackie, brave jongen. Woef Woef ! Jaja, allee vooruit gaat maar al gauw naar boven. Woef Woef !! Vooruit, naar boven.

(Jos komt binnen)

JOS : Hier zijn ik, se, dag Moe.

MOE : Dag jongen.

JOS : Nonkel Jean-Pierre komt straks langs voor eens te klappen, zeittem.

SWA : Wat moet dien bitskoemer nu weer hebben ?

JOS : Onzen Blackie heeft hem overtuigd dat hij iets moet doen aan die affaire met dat huis hier.

TREES : Heeft hem gebeten ?

SWA : Dat durft hem niet, Trees. Daarbij, onzen Blackie zou rap terug bijten , denk ik.

TREES : Maar neen, slimmeke ! Onze Blackie ! Heeft onze Blackie gebeten, Jos ?

JOS : Twee keer. In zijn knoesels. Jean-Pierreke kan niet meer op zijn poten staan, ocharme.

MOE : Jos, tis niet waar, he ?

JOS : Chance dat dat beest al gegeten had.

SWA : Ik was al bang dat ons nonkeltje naar den hond had gebeten.

TREES : Hoe kunt ge nu zoiets denken ? Gij zijt ook ne lompen boer, he Swake.

POLLEKE : Ja, Trezeke, maar de lompste boeren hebben altijd de dikste patatten.

TREES : Schei maar al uit met uwe vuile praat. (ruimt tafel af)

SWA : Da's een uitdrukking, Trees ! Is 't niet waar, jongen?

(de bel gaat)

MOE : God, neen.. ik geloof dat hem weer weet dat er iemand aan 't eten is..

JOS : Dan gaat den Amedee toch van een kaal reis terugkomen, deze keer. (neemt een paar sneetjes brood) Ik zal hem dees meegeven voor thuis, dan kan hem voorts.

MOE : Zijt er nu niet te kwaad op, he Jos.

JOS : Bijlange niet. Als die mens nen boterham nodig heeft, dan krijgt hem die, zo simpel is dat. Ik gaan in passant efkens een pakske sigaretten halen.

MOE : Brengt dan voor mij ook ineens een pakske mee, Jos..

JOS : Okee.

(Jos af.)

TREES : Zijn die nu weeral op, Moe ?

MOE : Ja, zeg..

TREES : Is dat stoppen met smoren ?

MOE : Ik mag toch iets hebben, he Trees ?

TREES : Jaja.. tis al goed...

(Even later komt Charel binnen. Hij bijt van een stuk droog brood en heeft de andere sneetjes in de hand)

MOE : Och, tis niet waar.. tis iemand anders..

CHAREL : Goede dag. Nogal een weer buiten, he madam ?

MOE : Dag Charel.

TREES : Charel ? Wat komt gij hier doen ?

CHAREL : Ze spreken pertang van regen. Maar ja, die weermannen durven er al eens neffen zitten.

MOE : Swa !

SWA : Ja, Moe ?

MOE : Helpt gij mij efkens mee naar boven ?

SWA : Jaja, das zeker.. (passeert Charel) Bedankt, he gast.

CHAREL : Bedankt ? Voor watte ?

SWA : Om van uw gezaag van af te zijn, wilt ons Moe naar boven, maar ze is eigenlijk te ziek voor uit die zetel te komen. Bedankt, he.

MOE : Maar bijlange niet ! (Swa helpt Moe) Die mannen moeten efkens alleen zijn, verstaat ge dat nu niet ?

SWA : Dat zun dan naar boven gaan !

MOE : Ja, dan zijn we helemaal klaar..Zun getweeën boven alleen in de slaapkamer..

SWA : Ja, dat is ook juist..

MOE : Polleke!

POLLEKE : Watte?

MOE : Gaat gij ook maar naar boven.

POLLEKE : Ik heb toch niks misdaan!

MOE : Vooruit!!

POLLEKE : Godverdoeme, he!! Dat is altijd hetzelfde hier!
(loopt snel en kwaad naar boven)

(Moe en Swa samen trap op naar boven)

CHAREL : Dag Trees.

TREES : Ge hebt nog niet geantwoord op mijn vraag.

CHAREL : Vraag ? Wat vraag ?

TREES : Wat dat ge hier komt doen.

CHAREL : Oh, datte.

TREES : Wel ?

CHAREL : Ja, zeg, dat is niet gemakkelijk, zulle..

TREES : Dan kunt ge maar beter doorgaan.

(even stilte)

CHAREL : (wil weggaan) Allee vooruit..

TREES : Gij gaat toch niet door ?

CHAREL : Neen, neen, ik gaan alleen maar efkens iets pakken uit de gang.

TREES : Uit de gang ? Wat moet gij hebben uit de gang ?

CHAREL : Ja, dat is iets dat ik heb meegebracht.. Wacht, ik zal 't efkens pakken..

(Swa af. Even later terug binnen met een kindervoitur.)

TREES : Wa's dat ?

CHAREL : Een vatuur.

TREES : Een vatuur ?

CHAREL : Ja.. Ik dacht, ja.. dat zal ze wel kunnen gebruiken.. tis een kindervatuur.

TREES : Ja, dat zie ik nu ook wel ! Wat moet ik nu aanvangen met een kindervatuur?

CHAREL : Wette dat niet ? Das voor de kleine in te leggen. Uwe kleine.

TREES : Mijne kleine ?

CHAREL : Allee ja.. Onze kleine dan.

TREES : Oh zo..

CHAREL : Ja, Trees.. Ik zijn misschien wat te rap geweest.. Ik reageerde veel te rap.. Maar nu dat ik er wat heb over nagedacht denk ik dat het in feite beter is dat die kleine opgroeit in een echt huishouden.. Daarmee dacht ik zo.. allee ja.. dat wij dan misschien.. allee ja..

TREES : Wat wilde nu zeggen, Charel ?

CHAREL : Als wij nu eens trouwden, Trees ? He ? Wat denkt ge daar van ?

TREES : Maar allee, Charel, wat zegde ga na ? Trouwen ? We kennen mekaar amper !

CHAREL : Dat zou toch een schoon oplossing zijn, he Trees ? Als wij trouwen dan erken ik die kleine als de mijne. Hij zal ne papa en een mama hebben die dat hem geren zien. Das toch tof, zeker ? Dat zou toch ne schone kerstmis zijn, hé? En wat speelt dat nu ne rol dat die kleine nie van mij is ? Als gij niks zegt, dan zeg ik ook niks, en dan hoeft niemand dat te weten.

TREES : Charel, Charel..

CHAREL : Is dat nu niet goed ? Daarbij, we gaan het niet slecht hebben. Onze pa geeft ons een huis voor onzen trouw. Hij is al in onderhandeling met ne schepen van de gemeente. Ze gaan een huis onteigenen voor daar een bibliotheek van te maken.

TREES : En dan gaan wij in die bibliotheek wonen of wat ?

CHAREL : Maar neen, schat, toch niet in een bibliotheek. Na vijf maanden verhuist die bibliotheek naar een gebouw dat ze gaan klasseren, maar dat is nog niet klaar. Dat hebben ze eerst laten vervallen en nu gaan ze dat helemaal terug oplappen.

TREES : Allee, voorwat doen ze nu zo iets ?

CHAREL : Daar moete nu gene slimme voor zijn, he Trees. Die schepen krijgt tien procent in 't zwart van het bedrag van de restauratie, en dan is tien percent van twintig miljoen toch beter dan tien percent van honderdduizend, he ? Daarmee dat ze altijd eerst alles helemaal laten vervallen. Verstaat ge het nu?

TREES : Dus.. die bibliotheek blijft daar maar vijf maanden ? En dan ?

CHAREL : Welja, na vijf maanden wordt dat spel helemaal afgebroken, dat wordt met de grond gelijk gemaakt en dan verkocht als bouwgrond aan onze pa. Die zet daar op drie dagen tijd ne prefab op en dan kunnen wij daarin. Goed, he ?

TREES : En waar is dat dan ?

CHAREL : Dat heb ik nog niet gevraagd. Ik wist niet of dat gij dat goed zou vinden. Ik moest daar toch eerst eens met u over klappen, he Trees.

TREES : En hoe heet dat ? Ne prefab ?

CHAREL : Ja, dat zijn muren die al op voorhand klaargemaakt zijn, die hebben ze maar ineen te steken.

TREES : Das gelak as met die Legoblokskes ?

CHAREL : Euh.. ja, zoiets zeker.. Zo juist weet ik dat ook allemaal niet..

TREES : Luistert eens, Charel..

CHAREL : Lap ! Ik hoor het al ! Ge wilt niet ?

TREES : Maar wie zei dat nu toch ?

CHAREL : Oh, ge wilt wel ?

TREES : Dat weet ik niet..

CHAREL : Allee vooruit, speelt nog maar een beetje met mijn voeten voor dat het zover is ! Doe maar, he ! Het trekt misschien helemaal niet op zo'n huis van Legoblokskes ! Het is misschien iets heel schoon !

TREES : Wilt gij nu eens efkens uwen teut houden ! Mag ik misschien ook eens iets zeggen, alstublieft ?

CHAREL : Okee.. okee..

TREES : Luistert Charel.. Die kindervatuur en zo.. ik vind dat heel lief van u, zulle..

CHAREL : Maar ge ziet eigenlijk liever een ander modelleke ?

TREES : Mag ik uitspreken ?

CHAREL : Okee..okee..sorry.. Misschien dat ik het nog kan verwisselen..

TREES : Luistert Charel.. Ik vind dat allemaal heel lief van u..

SWA : (off) Godver godver miljarde miljarde miljarde !!!

(Swa komt de trap af met gele sokken in zijn handen, alweer met bruine plekken)

TREES : Wa's dat ?

SWA : Wat dat is ? Dat zijn mijn geel sokken !! Dat is nu elke keer dat ik die wil aandoen dat onzen Blackie daar op schet !!!

CHAREL : Ollen Blackie ? Plezant als ge zo'n broer hebt..

SWA : Den Blackie, da's onze hond.

CHAREL : Oh..

SWA : Houdt gij uw eigen nu zo lomp of wat ?

CHAREL : Voor wat ?

SWA : Laat maar zitten, jongen.. Als ge binnenkort gaat trouwen, gaat ge dat wel weten wat dat is, uw eigen lomp houden..

TREES : Swa !! Gij hebt staan luisteren !!

SWA : Ikke ? Waar haalt ge dat nu uit ?

TREES : Hoe weet gij anders dat we over trouwen bezig waren ?

SWA : Och god, waart golle daar over bezig ? (merkt de kindervatuur) Aha, waar hebt ge dat gerat jongen ?

CHAREL : Hela, ik heb dat niet gerat.

TREES : Laat hem maar lullen, Charel. Hij weet niet beter.

CHAREL : Ik heb dat niet gerat, ik heb dat gekocht.

SWA : Allee vooruit, nen eerlijke dief in de familie. Da's zo eens iets anders, he.

TREES : Awel, nog liever nen dief aan mijn klink dan een luistervink !

CHAREL : Aan uw klink ? Wat zegde gij nu, Trees ?

SWA : Dat heb ik nu nog nooit niet gehoord..

TREES : Neen ? Da's pertang ook een uitdrukking.

(Moe komt trap af)

CHAREL : Dag madame.

SWA : Moe ! Kost gij nu niks zeggen ? (helpt haar)

MOE : Tis klaar, Swa.. Het gaat wel.. (bekijkt Trees en Charel) En ? Is 't opgelost ?

TREES : Ik heb hem nog niks kunnen zeggen, Moe. Ik was volop bezig.

MOE : Bezig ? Met wat ? (gaat in zetel liggen)

CHAREL : Wij waren alleen maar aan 't klappen, madame. Meer niet, echt waar.

MOE : (merkt kindervatuur) Da's ook tegenslag hebben, he jongen ?

CHAREL : Och, dat is navenant hoe dat ge dat bezieet,he madam.. Ik gaan gewoon doen of dakkik de vader zijn, dat is 't simpelste.

MOE : Ne vader ? (bekijkt Trees) Gij hebt hem nog niks gezegd, zeker ?

TREES : Ik zeg het toch : ik was er mee bezig.

MOE : Luistert, jongen..(Swa helpt haar en stopt kussens achter haar rug)

CHAREL : Zegt maar Charel, madame.

MOE : Okee, luistert Charel, ons Trees heeft nog iets niet gezegd..

CHAREL : (even verbaasd) Oh ja ?

TREES : Ik was abuus..

CHAREL : Abuus ?

MOE : Ja, Charel, ons Trees was abuus. Ze wist zelfs niet waar dat den Abraham zijne mosterd haalde, tot dat ik het haar gisteren nog eens met hand en tand heb uitgelegd.

CHAREL : De mosterd ? De vader is gekend als ik het goed versta ? Allee, Abraham.. Is 't iemand van dees kanten ?

MOE : Och jongen.. Ons Trezeke is zelfs nog maagd.

SWA : Ik had het zelf niet beter kunnen zeggen, Moe.

MOE : Merci, Swake..

CHAREL : Godver godverdoeme, he !! Gij hebt mij goed liggen, he !!

TREES : Maar allee, Charel, ik dacht dat ge blij zou zijn ?

CHAREL : Blij ? Weet gij goed wat dat vatureke heeft gekost ? Plezant, he !! Maar ik laat niet met mijn kloten spelen, zenne kinneke !! Zijt daar maar zeker van !!

SWA : Hela, hela, een beetje kalmer tegen mijn zuster,he !

CHAREL : Uw zuster ? Welja, golle zijt mekander weerd ! Dat ziet ge zo !!

SWA : Wat wilde ga daar mee zeggen ?

CHAREL : Dat weet ik niet..

SWA : Och allee ! Hij weet het niet !? Jongen, gij zijt godverdekke zo lomp als het paard van Christus..

CHAREL : Paard van Christus..? Dat was toch nen ezel, he ?

SWA : Welja, tis dat dak wil zeggen.

(Jos komt binnen)

JOS : Zo, zie. Hier zijn uw sigaretten.

MOE : Merci, Jos. (steekt er een op)

CHAREL : Awel, trekt er uwe plan dan maar mee !! Ik zijn hier weg !! Godverdekke zeg, "De Heilige Maagd".. Hela, niet met mij, he zeg ! (Charel af met voiture)

TREES : Charel !? Charel !! Maar allee, zeg, doe nu zo onnozel eens niet ! (Trees mee af)

JOS : Wat hebben die twee ?

SWA : Niks van aantrekken, Jos. Dat is de jeugd van tegenwoordig.

MOE : Ja, onzen ouwe heeft gesproken..

JOS : Ik heb buiten nog iets gevonden voor de deur, Moe.

MOE : Oh ja ? Wat hebt ge gevonden ?

JOS : (roept in de gang) Allee klaar, komt maar efkens binnen.
(Tant Gertrude komt binnen)

MOE : Och, tis niet waar.. (Moe doet teken aan de kinderen, waarna Swa en Jos verdwijnen naar boven) (even stilte op de scene)

GERTRUDE : Constanzia.

MOE : Gertruut. Wat komt ge doen ?

GERTRUDE : Jean-Pierre heeft mij gevraagd voor naar hier te komen. En daarom zijn ik hier.

MOE : Doet gij altijd wat dat uw Jean-Pierreke vraagt ?

GERTRUDE : Ik zie dat ge weer terug aan 't smoren zijt.

MOE : Ja. Gij ook eentje ?

GERTRUDE : Ik dacht dat ge gestopt waart ?

MOE : Ik was gestopt ook. Maar ik zijn terug begonnen. (stilte) Is 't daarvoor dat ge naar hier zijt gekomen, Gertruut ?

GERTRUDE : Jean-Pierre heeft me gevraagd van tegen u te zeggen as dattem dat huis hier niet gaat verkopen aan de gemeente.

MOE : Aha ?

GERTRUDE : Hij is van gedacht veranderd.

MOE : Ge bedoelt dat ze bij de gemeente van gedacht veranderd zijn ?

GERTRUDE : Ook ja, maar dat heeft daar niks mee te maken.

MOE : Oh neen ? Zou 't niet kunnen zijn dat er wat veel tegenstemmers waren in de Gemeenteraad ? Dat ze misschien toch niet zo direct een bibliotheek van doen hadden hier in de geburen ?

GERTRUDE : Dat weet ik niet.. Onze Jean-Pierre..

MOE : Hop ! Weeral "onze Jean-Pierre"! Kunt gij zelf niet meer denken of wat ? Gij ligt serieus onder de sloef als ge het mij vraagt.

GERTRUDE : Onze Jean-Pierre is gewoon van gedacht veranderd omdat ik hem dat gevraagd heb. Omdat ik niet wou dat golle op straat stond.

MOE : Allee zeg.. Nu doet ge me toch verschieten..

GERTRUDE : Hij gaat het huis verkopen aan een bouwondernemer. Die betaalt evenveel als dat de gemeente wou betalen, maar het heeft dat voordeel dat ge er niet direct uit moet.

MOE : Oh neen ?

GERTRUDE : Neen. Die begint maar pas aan de veranderingswerken na het bouwverlof. Dat wilt zeggen dat ge hier nog dik drie maanden kunt blijven wonen. Met ander woorden : ge moet hier overmorgen nog niet uit. Ik zie aan uw gezicht dat ge daar heel blij mee zijt en dat doet me plezier. Uiteraard weet ik ook dat er van uwe kant gene merci zal afkunnen, maar dat geeft niet. Ge zijt dan wel mijn zuster, maar in dat opzicht trekken we langs geen kanten opeen. Neen, neen, blijft zitten. (Moe maakt hoegenaamd géén aanstalten om op te staan) Ik geraak wel buiten. Doet ne goeiendag aan de kinderen.

(Gertrude snel af)

MOE : (even stilte) Allee.. Hoe noemen ze zoiets ? Uitstel van executie ? (Moe roept in de richting van de trap) Swa ! Swa !

SWA : (off) Ja, Moe ?

MOE : Komt eens efkens naar beneden, jongen.

SWA : (off) Ja, 'k zijn er, se. (komt trap af naar beneden) Wat moet ge hebben ? Waar is Tant Gertruut ?

MOE : Tant Gertruut is al terug weg. Swake, wilt ge me nu eens een boke maken met van die lekkere smeerkaas ?

SWA : Vinde gij die lakker ? Amai mijn teelballen, zeg..

MOE : Wat zegde gij nu ?

SWA : Dat ander woord mocht ik toch niet meer gebruiken, he Moe.

MOE : Jaja, tis al goed..

(Swa smeert boke met smeerkaas)

SWA : Wat moest ze hebben ?

MOE : Och, ze kwam zeggen dat die verkoop aan de gemeente niet doorgaat.

SWA : Ja, dat wist ik al van onze Jos.

MOE : Van onze Jos ? Hoe weet die dat dan ?

SWA : Sinds dat hem gevochten heeft met de Rosse Jean en zijn job is kwijtgeraakt aan nen Hollander die dat in zijn plaats is gekomen, is onze Jos lid geworden van het Vlaams Blok. Hij heeft de situatie van dat huis hier eens uitgelegd aan die mannen en die hebben daar direct een stokske voorgestoken.

MOE : Is onze Jos lid van 't Vlaams Blok ?

SWA : Hij zei dat toch, ja. Maar ja, dat zal alleen maar zijn voor de Rosse Jean een peer te stoven, denk ik (geeft boke aan Moe) Onze Jos die verandert rap van gedacht, dat weet ge, he Moe ? Over twee jaar was hij bij de groen omdat ze toen die bomen hierachter gingen uitdoen, verleden jaar zat hij ineens bij de rooi, omdat ze volk vroegen bij een van de bestuursleden, in 't zwart.. Haja, de rooi, daar is 't allemaal in 't zwart, he moe?

MOE : Die gaat nog eens slecht varen met al zijn veranderen.

SWA : Volgende week zit hem misschien bij de katholieken, omdat ze nen helper nodig hebben in 't parochiehuis, ge kent onze Jos,he Moe.. Maar allee, ge ziet dat het toch weeral wat heeft opgebracht..

MOE : Oh ja ? Wat heeft dat dan opgebracht ?

SWA : Nonkel Jean-Pierre kan dat huis niet meer verkopen aan de gemeente. Dat ligt toch een beetje aan onze Jos, he Moe ?

MOE : Nonkel Jean-Pierre kan dat huis misschien niet meer verkopen aan de gemeente, ja, maar hij kan het wel verkopen aan een bouwonderneming. Dat blijft dan wijd het zelfde, he Swa.

SWA : Een bouwonderneming ?

MOE : Ja, dat heeft Tant Gertruut toch gezegd.

SWA : Zeg Moe.. Ik denk dat dat eigenlijk héél goed nieuws is..

MOE : Ja, we kunnen hier drie maanden langer blijven wonen. Zo'n goed nieuws is het..

SWA : Neen, neen, ge verstaat het niet, ik wil alleen maar zeggen.. allee ja.. die bouwfirma is misschien nog zo slecht niet als dat jij denkt.. dat wil ik maar zeggen..

(er wordt gebeld)

MOE : Doet gij eens open, Swa.

(Swa af, onmiddellijk terug met Amedee)

AMEDEE : Goededag samen. Och godverdoeme.. golle zijt aan 't eten ?

MOE : Nu niet doen of dat ge dat niet wist, he.. Pakt een boterham, jongen, ge weet ze liggen.

SWA : En we hebben nog van die goede, sappige, smijige smeerkaas.. hij loopt bekan uit 't dozeke..

AMEDEE : (kan er niet zo tegen) Smeer..kaas..? Euh.. neen, dank u..

SWA : We hebben ook nog gewone jonge kaas ? Hij zweet alleen wat.. de druppels vet liggen er bovenop..

AMEDEE : Neen, merci.. Gelei hebt ge niet, zeker..?

MOE : Swa, ge moet die mens zo niet plagen. Ge weet toch hoe gevoelig dat hem is.

SWA : Tis just daarom dat ik het zeg..

AMEDEE : (neemt boke en smeert het aan tafel) Allee, das goed nieuws, he Stans ?

MOE : Watte ?

AMEDEE : Dat ge hier nog drie maanden kunt blijven zitten.

MOE : Dat kan nu niet, he !

AMEDEE : Watte ?

MOE : Is er feitelijk iets dat gij niet hoort van wat er hier wordt gezegd ?

AMEDEE : Euh.. niet veel, neen.. Voor watte ?

MOE : Och.. wat kan het me eigenlijk schelen.. Binnenkort zijn ik hier toch weg. Waar lig ik mijn eigen nu druk over te maken..

AMEDEE : Dan hebt ge tijd genoeg voor te verhuizen, Stans.

SWA : Ja, plezant.

MOE : Plezant, dat is 't juiste woord.

AMEDEE : Ge kunt bij mij komen wonen, Stans. Ge weet dat ik plaats genoeg heb. Ik heb plaats genoeg voor u en voor uw gasten.

SWA : Hoe ? Gaat dat dan toch door ?

MOE : Daar weet ik niks van.

AMEDEE : Ge hebt gezegd dat ge er nog eens over ging nadenken.

MOE : Over nadenken, ja.

AMEDEE : Awel dan ? Als ge daar nu goed over nadenkt is dat toch de beste oplossing, zeker ? En ge kent me toch, he Stans ? Ik zijn nu toch gene vreemde, he? Bij mij zult ge evengoed thuis zijn. En mijn kot gaan ze niet verkopen, want dat is mijnen eigendom.

SWA : Uw kot kunnen ze evengoed verkopen, Amedee.

AMEDEE : Dat gelooft ge toch zelf niet, zeker ? Mijne kozijn zit in 't bestuur van de VLD. Zo gemakkelijk gaan ze mij hier niet onteigenen, zenne.

SWA : Lap, weeral ene die in den politiek zit.

AMEDEE : Nu ligt den bal bij u, Stans. Als ge wilt veranderen van woonst, dan gaat dat zo rap als dat ge verandert van sokken.

MOE : Maar tis wel iets anders dan veranderen van sokken, he.

SWA : Die vergelijking snap ik toch ook niet goed, zenne.. Als ge weet wat onzen Blackie altijd doet met mijn sokken..

(Charel en Trees komen binnen)

TREES : Voilà, hier zijn we terug.

CHAREL : Dag madame, nonkel Amedee.. Als het zonneke er door komt is 't zelfs warm buiten. Spijtig van die wind, anders was het bekan zomer, denk ik.

TREES : Gaat ge nu uitscheiden met over dat weer te zeveren ?

CHAREL : Jaja.. sorry..

TREES : Moe, ik heb goed niefs.

MOE : Tis hopen, kinneke..

TREES : Moe, de Charel en ik, wij gaan trouwen.

AMEDEE : Allee, proficiat.

TREES : Danke.

MOE : Ge hebt hem toch alles uitgelegd ?

CHAREL : Jaja, madame, zijt maar gerust. Nu weet ik dat er eigenlijk niks gebeurd is en dat ze er een paar kilometer neffen zat toen dat ze dacht dat ze aan 't sparen was.

MOE : Allee vooruit..

TREES : En de Charel heeft nog meer goed niefs. He, Charel ?

CHAREL : Oh ja ?

TREES : Oh ja !

CHAREL : Oh ja, just.. Wel, het zit zo.. Onze pa die wilt ons een huis kado doen voor onzen trouw. Hij wou dat eerst kopen van de gemeente, maar daar is iets tussen gekomen, naar 't schijnt. Maar nu kan hij dat huis rechtstreeks kopen, zonder dat hem iemand nog wat geld onder tafel moet geven. Hij is wel dat jobbeke kwijt voor 't restaureren van een oud, vervallen kot, maar dat geeft niet, zeitem. Beloofd is beloofd, heeft hem gezegd. Hij koopt voor ons een huis dattem niet moet afbreken, maar waar dattem gewoon een paar dingeskes in moet veranderen.

TREES : Ja. En weet ge wat nu 't schoonste van de grap is ?

SWA : Ik denk dat ik het weet.

MOE : Dat denkt gij nogal dikwijls.

TREES : Mag ik het zeggen, Charel ?

CHAREL : Ja, doe maar.

TREES : Wel, dat huis, he.. dat huis dat zijne pa heeft gekocht, dat is dees huis.

MOE : Wat zegt gij nu ?

SWA : Ziet ge nu wel dat ik het wist !

TREES : Ja, Moe, dees huis ! Zijne pa heeft dees huis gekocht voor ons.

MOE : Dat is goed dat.. En wanneer moeten we er uit ?

TREES : Eruit ? Maar bijlange niet, wij moeten er toch niet uit. We kunnen hier gewoon blijven wonen. Niemand moet er hier uit. Alleen, de Charel mag er nu ook in.

MOE : Watte ?

TREES : Allee ja, ik wil zeggen : de Charel komt hier dan ook wonen. Als golle daar niks mee in zit ?

SWA : Precies of wij hebben daar iets aan te vertellen..

MOE : Wel, daar zit ik nu eens niks mee in, zie. Allee kom hier, dat ik olle ne kus geef, alletwee. (omhelzing)

SWA : Wat is 't, Amedee ? Ge ziet nu ineens zo triestig ?

AMEDEE : Niet moeilijk.. Goed niefs, zei ze.. Phhh.. Mijnen dag is helemaal goed. Nu kan hem niet meer kapot, zulle. Godverdoeme, neen ! Ik zijn ik weet niet hoe blij!! (Amedee kwaad af)

TREES : Wat heeft die nu ?

MOE : Ik geloof dat ik just iemand zijn hart gebroken heb, Trees. Maar trekt het u maar niet aan, dat zal wel over gaan. Mijnheer Janssens loopt al vijftien jaar achter mijn gat.

CHAREL : Nonkel Amedee ? Loopt die achter uw gat ?

MOE : Ja, en nog geen klein beetje.

TREES : Staat die zot van u, Moe ?

SWA : Maar tis niet wederkerig.

MOE : Wat weet gij daar van ?

SWA : Hoe ? Is 't dan wederkerig ?

MOE : Dat gaan ik niet aan uwe neus hangen. Misschien dat ik op ne schonen dag.. god ja, ik zal 't maar niet hardop zeggen anders heeft hem het gehoord en dan wordt

hem nog zotter als dat hem al is..(roept) Ik zal er nog eens over nadenken ! Hebt ge het gehoord, mijnheer Janssens ? (er wordt gelachen)

TREES : Mag ik mijn kamer eens laten zien aan de Charel ?

MOE : Wablieft ?

TREES : Allee Moe, hij zou zo geren mijn posters van Madonna eens zien.

SWA : Dat zal wel..

CHAREL : 't Schijnt dat ze zo schoon zijn ?

MOE : Allee vooruit, maakt dat ge naar boven zijt..

TREES : Komaan, Charel. (Trees en Charel naar boven)

SWA : Posters van Madonna.. Ik geloof dat die denkt dat wij achterlijk zijn. Ze heeft nog van zijn leven gene poster gehad van Madonna..

MOE : (bekijkt Swa) Zijt gij zeker ?

SWA : Natuurlijk. Het enige wat ons Trees bijhoudt dat zijn de boekskes die ze rat van onze Jos.

MOE : Boekskes van onze Jos ?

SWA : Awel ja, ge kent die wel, he Moe.. De Playboy.. de Mayfair..

MOE : Komaan, Swa, maakt al gauw dat ge naar boven zijt dat ge die twee wat in 't oog kunt houden.

SWA : Ikke weeral ?

MOE : Allee Swa..?

SWA : Okee, okee.. Ik zal ze wel in 't oog houden..

(Swa trap op naar boven)

(Even is het stil op de scene. Moe staat dan op uit de zetel, gaat naar een van de kasten om iets te nemen, wordt dan blijkbaar onwel, grijpt naar haar hartstreek en zakt door de knieën naar adem snakkend. Ze zit op de grond en blijft daar even zo zitten)

MOE : Godverdoeme.. godver..godverdoeme.. (naar adem snakkend) Wat is me dat, zeg.. mensen, mensen..

(Moe probeert recht te geraken, maar het lukt haar niet. Ze ligt nu op de grond.)

(Jos komt de trap af)

JOS : Ik heb dat vettig broerke van mij nen trek tegen zijne kop gegeven, he Moe. Die staat daar boven aan ons Trees haar kamer door 't sleutelgat te loeren. (merkt dan Moe op, die op de grond ligt) Moe !! (snelt er naar toe) Wat is er gebeurd ?

MOE : Nikske jongen, tis nikske.. tis al over..

JOS : Weer van die steken aan uw hart, zeker ?

MOE : Tis klaar, tis al over.. Kunt gij mij terug in de zetel leggen, jongen ?

JOS : (wil haar optillen) Godverdoeme, he zeg ! Ge doet ne mens nogal verschieten, zenne ! (roept naar boven) Swa !! Swa !! Swa !!

SWA : (off) Ja, waddist ?

JOS : Belt den 100 eens op ! Rap !

SWA : (snelt de trap af) Wat zegde gij nu ? Den 100 ? Moe ?!

JOS : Godverdoeme, Swa ! Vooruit ! Gaat ieverans den 100 bellen !! Spoed u !!

SWA : Is ze gevallen ?

JOS : Komaan, jongen, spoedt uw eigen wat, ons Moe is niet goed.

(Swa snelt de deur uit)

(Jos wil Moe optillen, maar die krijgt terug steken en komt adem te kort, beiden zitten nu op de grond)

JOS : Komaan, Moe.. Nu niks krijgen, he..

MOE : Jos.. Joske..

JOS : Ik zijn bij u, Moe, ik zijn bij u..

MOE : Godverdoeme, jongen.. dat doet zeer, se. .Jos, gij zijt den oudste.. zorgt goed voor hun als ik er niet meer zijn, he..?

JOS : Rustig Moe. .rustig.. dat komt allemaal goed..

MOE : Beloofd ge het ?

JOS : Ja, Moe, ik beloof het..

MOE : En Polleke ook. Zorgt er goed voor. Dat manneke heeft hier nen thuis. Voor hem zijn ekik zijn moe, hij weet niet beter. En ge moogt hem nooit niet vertellen dat hem een vondelingeske is.

JOS : Voor mij is dat mijn klein broerke, Moe. En zeker met kerstmis. Toen dat hij hier in een mandje voor de deur lag, was het ook kerstmis. Ik zal goed voor hem zorgen, moe.

MOE : Da's goed,jongen.. da's goed..

JOS : Blijft nu efkens rustig.. Onze Swa is den 100 gaan bellen. Ze gaan hier direct zijn..

MOE : Den 100 ..? Och, Joske.. tis te laat, jongen.. tis te laat..

JOS : Komaan, Moe.. efkens op de tanden bijten..

MOE : 't Gaat niet meer, jongen.. tis gedaan nu.. ik voel het..

JOS : Maar njiet gij.. die mannen gaan hier direct gaan zijn.. nog efkens, Moe.. nog efkens volhouden..

MOE : 't gaat niet, Jos. 't gaat niet meer..

JOS : Denkt aan iets plezant.. he ? Dat helpt altijd..

MOE : (ligt intussen in de armen van Jos, die haar ondersteunt terwijl ze beiden op de grond zitten) Da's waar.. dat helpt..

JOS : Da's zeker dat dat helpt.. Dat hebt gij ons zo geleerd.. Als wij kleintjes waren en we hadden ieverans zeer of we waren ieverans verdrietig over, dan zeide gij altijd tegen ons : "denkt aan iets plezant. Ge moet aan iets plezant denken, dan gaat dat over." En dat hielp elke keer. Weet ge het nog, Moe ?

MOE : Ja.. dat weet ik nog..

JOS : Ja, he ? Weet ge het nog, Moe ?

MOE : Ja, jongen.. ik weet het nog..

JOS : He ? Die keer dak van 't school kwam en dat ze me hadden afgetroefd ? Ik zag eruit, he ? Mijn lippen helemaal kapot, twee blauw ogen, een heel kap in mijn oor.. Godverdoeme, als ik er nu nog aan denk.. Dat deed zeer, jong.. Ja, amai, amai.. En toen zeide gij tegen mij : probeert aan iets plezant te denken." En zelf stond ge daar met de tranen in uw ogen.. (Moe heeft intussen de ogen gesloten) Ja, zeg.. Probeert als kind maar eens aan iets plezant te denken als ge uw moeder voor u ziet staan met de tranen in haar ogen.. Da's niet gemakkelijk.. Maar ik probeerde het toch.. Weet ge aan wat dat ik nu heb gedacht toen ? Toen dak klein was moest ik eens ne nievejaarsbrief opzeggen voor de vava.. weet ge het nog ? Ik moest dien brief opzeggen, maar ik dierf dat niet, ik was daar veel te bang voor. Maar toch moest ik dat toen.. en daar stond ik.. boven op ne stoel en de vava en onze va in de zetel. Ik dacht dat ik ging sterven toens.. onze va die riep : "awel, komt er nog wat van ?" Ik zei : "ik durf niet.." Watte godverdoeme ? Niet durven ? Vooruit ! En hij sleurde mij los van die stoel af. De vava kwam er tussen " maar allee, als die jongen

nu niet durft, dat is toch nikske” Vooruit, jong, hoe zit het ? zei onze va. Hij gaf me een peer tegen mijne kop en ik sjotte tegen zijn schenen. Ja, en toen heb ik nog een paar patatten gekregen en vloog ik naar mijn bed.. Ge zou nu zeggen : zijn dat nu plezante dingies voor aan te denken ? Neen, maar wat ik zo schoon vond.. dat was dat gij nadien stillekes in mijn kamer kwaamt en dat ge op uw knieën neffen mijn bed kwaamt zitten.. ge streelde dan met uw handen door mijn haar (doet dit bij Moe) en ge zat me te bezien.. ge lachte met de tranen in uw ogen.. ik weet niet hoe lang dat ge neffen mijn bed hebt gezeten, maar ik denk dat dat heel lang moet geweest zijn.. Alletwee stillekes schreeuwen.. zonder lawaai.. heel stillekes.. ikke in ‘t bed en gij daar neffen. Awel, als ik er aan denk, dan vind ik dat nu nog altijd een van de schoonste momenten van mijn leven.. En dan zeide gij heel zachtjes : sloppel jongen.. En dan zei ik : “Sloppel Moe..” Ja, sloppel Moe.. da’s ‘t laatste dak nog weet van dien dag..

(Merkt dat Moe niet meer beweegt)

Moe..? Moe..? (neemt haar tegen zich aan, huilt zachtjes en kust haar op het voorhoofd en prevelt dan) .....Sloppel Moe..

Zacht muziekje weerklinkt in de stilte.. licht fade langzaam uit, terwijl een pink spotje op het tweetal blijft staan, als een mooie piëta - dan spotje fade-out, en..

DOEK